

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 25.5.2016
COM(2016) 283 final

2016/0148 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af
lovgivning om forbrugerbeskyttelse**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 164 final}

{SWD(2016) 165 final}

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 21a i forordning 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde, herefter "CPC-forordningen")¹ skal Kommissionen vurdere virkningsfuldheden af og de operationelle mekanismer i denne forordning og grundigt undersøge muligheden for at optage yderligere lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, i bilaget. Efter denne vurdering skal Kommissionen i givet fald udarbejde et forslag til retsakt med henblik på at ændre forordningen.

I 2012 afsluttede Kommissionen for første gang en ekstern evaluering² af, hvordan CPC-forordningen fungerer. Denne evaluering blev efterfulgt af en offentlig høring³ (2013-2014), forbrugertopmødet i 2013⁴, to toårige rapporter i 2009⁵ og 2012⁶ og Kommissionens rapport fra 2014 om, hvordan CPC-forordningen fungerer⁷. I 2015 blev der afsluttet en konsekvensanalyse for at vurdere behovet for et forslag til retsakt. Kommissionen fremlagde også resultater af juridiske og økonomiske undersøgelser⁸ til støtte for evalueringen af CPC-forordningen. Konklusionen på denne revision, der oprindeligt skulle have foreligget inden udgangen af 2014, blev udsat for også at tage hensyn til den nuværende Kommissions politiske prioriteter.

I strategien om det digitale indre marked⁹, der blev vedtaget af Kommissionen den 6. maj 2015, blev det bekendtgjort, at Kommissionen ville fremsætte et forslag til revision af forordningen om samarbejde om forbrugerbeskyttelse med henblik på at udvikle mere effektive samarbejds mekanismer mellem de nationale myndigheder med ansvar for håndhævelsen af EU's forbrugerlovgivning. I strategien for det indre marked¹⁰, der blevet vedtaget af Kommissionen den 28. oktober 2015, blev det endvidere gentaget, at Kommissionen ville forbedre effektiviteten af de nationale myndigheders håndhævelse af EU's forbrugerlovgivning gennem reformen af CPC-forordningen.

I Kommissionens rapport i henhold til artikel 21a i CPC-forordningen fremlægges under hensyn til den konsekvensanalyse, der blev afsluttet i 2015, resultaterne af vurderingen af virkningsfuldheden af og de operationelle mekanismer i CPC-forordningen. Heri konkluderes, at det er nødvendigt at erstatte den gældende forordning for at imødegå de udfordringer, som

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1), konsolideret tekst: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex:02004R2006-20130708>

² "External Evaluation of the Consumer Protection Regulation", endelig rapport udarbejdet af Consumer Policy Evaluation Consortium, 17. december 2012 ("evalueringen"):
http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

³ Sammenfatning af interessenternes svar på den offentlige høring om forordning (EF) 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde (CPC-forordningen):
[http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-](http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf)

[border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf](http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf)
http://ec.europa.eu/consumers/events/ecs_2013/report/Summitconclusions.pdf

⁴ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (KOM(2009) 336 endelig af 2.7. 2009):
http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/Commission_report_da.pdf

⁵ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af forordning (EF) nr. 2006/2004 (COM(2012) 0100 final af 12.3.2012): <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012DC0100&from=EN>

⁶ COM(2014) 439 final: [http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-](http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140701_commission_report_cpc_reg_en.pdf)
[border_enforcement_cooperation/docs/140701_commission_report_cpc_reg_en.pdf](http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140701_commission_report_cpc_reg_en.pdf)

⁷ Skal offentliggøres sammen med forslaget til retsakt.

⁸ COM(2015) 192 final: <http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/>

⁹ COM(2015) 550 final: http://ec.europa.eu/growth/single-market/index_en.htm

den digitale økonomi og udviklingen af grænseoverskridende detailhandel i EU frembyder. Denne rapport fra Kommissionen vedtages sammen med Kommissionens forslag til en forordning, der skal erstatte den gældende CPC-forordning.

Dette forslag til en moderniseret forordning indgår i Kommissionens arbejdsprogram for 2016¹¹ og bygger på CPC-netværkets erfaring med håndhævelsessamarbejde siden 2007. I denne begrundelse redegøres der for grundene til forslaget, idet der fokuseres på dets to hovedelementer og navnlig på de foreslåede nye samarbejdsmekanismer.

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Politisk baggrund: behovet for en formel grænseoverskridende håndhævelsesmekanisme

CPC-forordningen harmoniserer samarbejdsrammen mellem de nationale myndigheder i EU¹², sådan at deres håndhævelsesindsats kan dække alle dimensioner af det indre marked¹³. Det primære mål med CPC-forordningen er at sikre retlig sikkerhed i det indre marked gennem en sammenhængende håndhævelse af de vigtigste elementer af EU's forbrugerlovgivning, jf. bilaget¹⁴. De eksisterende nationale ordninger for håndhævelse af EU's forbrugerlovgivning er ikke tilstrækkelige i en grænseoverskridende sammenhæng. Et effektivt grænseoverskridende håndhævelsessamarbejde på EU-plan mellem de offentlige myndigheder er derfor afgørende for at forhindre erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne, i at udnytte mangler og territoriale eller andre begrænsninger i den enkelte medlemsstats håndhævelseskapacitet.

Dette finder på nuværende tidspunkt sted gennem en varslingsmekanisme eller en mekanisme med gensidig bistand¹⁵ suppleret af et sæt minimumsbeføjelser¹⁶, som de nationale myndigheder behøver for at sikre et effektivt og juridisk holdbart grænseoverskridende samarbejde. Der findes også en mekanisme til tackling af forsømmelser, der involverer mere end to lande¹⁷, hvorigennem medlemsstaterne ved Kommissionens mellemkomst i fællesskab tager spørgsmål af fælles interesse op.

1.2. Evaluering af, hvordan CPC-forordningen fungerer.

I 2012 engagerede Kommissionen et konsulentfirma til at foretage en evaluering af CPC-forordningen¹⁸, hvori det blev konkluderet, at CPC-forordningen havde været til gavn for de kompetente myndigheder, forbrugerne og de erhvervsdrivende, og hvori det blev bekræftet, at dens mål var hensigtsmæssige og relevante¹⁹. Det blev også pointeret, at disse mål ikke var

¹¹ COM(2015) 610.

¹² Myndighederne i EØS er også berørt, da CPC-forordningen er af EØS-relevans.

¹³ Forordningen tilvejebringer et retsgrundlag for udbygning af de nationale procedureregler, sådan at de kan anvendes i grænseoverskridende situationer, dvs. når en forsømmelse begået af en erhvervsdrivende, der er etableret i en medlemsstat, går ud over forbrugerne i en anden medlemsstat.

¹⁴ Bilaget til CPC-forordningen omfatter nu 18 forskellige stykker forbrugerlovgivning og opdateres regelmæssigt, når materielle bestemmelser tilføjes, ændres eller ophæves. Listen omfatter direktiver med et bredt anvendelsesområde f.eks. vedrørende urimelig handelspraksis, urimelige kontraktvilkår, forbrugerrettigheder, garantier, e-handel, alternativ tvistbilæggelse, databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation eller sektorspecifik lovgivning om passagerrettigheder eller forbrugerkredit.

¹⁵ Artikel 6-8 i CPC-forordningen.

¹⁶ Artikel 4, stk. 6, i CPC-forordningen.

¹⁷ Artikel 9 i CPC-forordningen.

¹⁸ "External Evaluation of the Consumer Protection Regulation", endelig rapport udarbejdet af Consumer Policy Evaluation Consortium, 17. december 2012:

http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

¹⁹ Punkt 8.2 (s. 115) i evalueringsrapporten.

blevet nået helt, og at mulighederne i forordningen ikke var blevet udnyttet fuldt ud²⁰. De vigtigste resultater vedrører²¹:

- **Anvendelsesområdet for CPC-forordningen:** I evalueringsrapporten blev det foreslået at undersøge behovet for at opdatere bilaget til CPC-forordningen for at sikre overensstemmelse mellem den sektorlovgivning og horisontale lovgivning, der på nuværende tidspunkt er anført i bilaget, navnlig inden for transport og finansielle tjenesteydelser²².
- **Begrænsninger, som skyldes forskelle i de nationale procedureregler og håndhævelsesbeføjelser:** I evalueringsrapporten blev det foreslået at undersøge mulighederne for at medtage minimumsprocedurestandards i CPC-forordningen og udvide CPC-myndighedernes minimumsbeføjelser på undersøgelses- og håndhævelsesområdet²³ for at overvinde visse vanskeligheder med hensyn til samarbejdets effektivitet²⁴.
- **CPC-netværkets funktion og fælles foranstaltninger og Kommissionens og andre aktørers rolle:** Det blev fremhævet i evalueringsrapporten, at omfattende overtrædelser, der finder sted samtidigt i flere medlemsstater, muligvis ikke er fuldt dækket af den gældende CPC-forordning²⁵. Det blev fastslået, at der er behov for at udstikke yderligere retningslinjer for CPC-netværket med hensyn til, hvordan fælles håndhævelsesforanstaltninger skal anvendes og koordineres²⁶, herunder en præcisering af Kommissionens rolle²⁷ i disse foranstaltninger.

1.3. Forslagets begrundelse og formål

CPC-forordningen har styrket håndhævelsen af forbrugerlovgivningen i hele EU²⁸. Der er dog fortsat en høj grad af manglende overholdelse af EU's centrale forbrugerregler på de vigtigste forbrugermarkeder. Den nuværende ramme sikrer ikke en stærk og ensartet håndhævelse af denne lovgivning i hele EU, hvilket er nødvendigt for at opretholde et dynamisk digitalt indre marked.

En høj grad af manglende overholdelse af EU's centrale regler på forbrugerområdet

Antallet af virksomheder, der ikke overholder EU's gældende forbrugerlovgivning, viser, at håndhævelsen ikke er optimal. De koordinerede screeninger af e-handelswebsteder ("kontrolaktioner"), som CPC-myndighederne har gennemført siden 2007, viser en overtrædelse af de grundlæggende forbrugerregler på mellem 32 % og 69 % på de undersøgte markeder²⁹. Disse resultater underbygges af data fra de europæiske forbrugercentre: to tredjedele af de 37 000 individuelle klager, der blev modtaget i 2014, vedrører grænseoverskridende onlinekøb³⁰. Endvidere viser et konservativt estimat baseret på et

²⁰ Punkt 8.3.4 (s. 118) i evalueringsrapporten.

²¹ Punkt 9 (s. 121) i evalueringsrapporten.

²² Punkt 2 (s. 40) i evalueringsrapporten.

²³ I denne tekst bruges CPC-myndigheder og kompetente myndigheder i flæng og har samme betydning.

²⁴ Punkt 4 (s. 58) og punkt 9.4 (s. 121) i evalueringsrapporten.

²⁵ Punkt 5.9 (s. 94-95) og punkt 9.5 (s. 122) i evalueringsrapporten.

²⁶ Ibid.

²⁷ Ibid.

²⁸ Punkt 1 i Kommissionens rapport om vurdering af virkningsfuldheden af forordning (EF) nr. 2006/2004, der ledsager dette forslag.

²⁹ Punkt 1.1 i konsekvensanalysen til dette forslag. Der henvises endvidere til et særligt websted om CPC-kontrolaktioner: http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/sweeps/index_en.htm

³⁰ ECC-Net's jubilæumsrapport for 2005-2015:

http://ec.europa.eu/consumers/solving_consumer_disputes/non-judicial_redress/ecc-net/docs/ecc_net_-

repræsentativt udsnit af fem onlinesektorer (beklædning, elektronikprodukter, fritidsaktiviteter, forbrugerkredit og pakkerejser), at 37 % af EU's e-handel ikke overholdt EU's forbrugerlovgivning i 2014. Dette medfører et tab, der anslås til ca. 770 mio. EUR om året for forbrugere, der handler online på tværs af grænserne, alene i de undersøgte sektorer³¹.

Et forslag til retsakt er derfor nødvendigt for at tackle de konstaterede mangler i CPC-forordningen. Det generelle mål med forslaget er at udvikle moderne og effektive CPC-mekanismer, der vil reducere tabet for forbrugerne som følge af grænseoverskridende og udbredte overtrædelser af EU's forbrugerlovgivning. Dette indebærer navnlig færre situationer, hvor omfattende grænseoverskridende og udbredte overtrædelser ikke opdages eller ikke tackles i tilstrækkelig grad gennem CPC-rammen, og sikring af, at forbrugerbeskyttelsesmyndighederne opnår tilsvarende resultater for de samme forsømmelser.

1.4. Sammenhæng med de gældende bestemmelser på området

Kommissionen foreslår, at den gældende CPC-forordning moderniseres ved at uddybe harmoniseringsgraden med henblik på at tackle ovennævnte spørgsmål og fremme den grænseoverskridende håndhævelse af EU's forbrugerlovgivning i det indre marked.

Forslaget udbygger principperne i den eksisterende CPC-forordning på områder, hvor der er behov for en styrkelse på grund af det stigende antal overtrædelser i det indre marked, herunder navnlig i onlinedelen heraf. Et af disse områder er samarbejde med henblik på at bekæmpe udbredte overtrædelser. Blandt disse instrumenter foreslås der en fælles procedure på EU-niveau til tackling af omfattende skadelige overtrædelser, der vedrører mindst 3/4 af medlemsstaterne, som tilsammen tegner sig for mindst 3/4 af EU's befolkning. Det foreslås, at Kommissionen beslutter at iværksætte den fælles procedure og spille en obligatorisk koordinerende rolle i denne procedure. Det vil også blive obligatorisk for de pågældende medlemsstater at deltage i denne fælles foranstaltning.

De foreslåede værktøjer er et afgørende skridt fremad i håndhævelsessamarbejdet med hensyn til en effektiv og forholdsmæssig indsats mod udbredte overtrædelser af EU-dimension og med betydelig skade for forbrugerne og det indre marked.

Da de foreslåede ændringer er meget forskelligartede, foreslår Kommissionen i overensstemmelse med principperne for bedre regulering at erstatte den eksisterende CPC-forordning med en ny forordning, der konsoliderer disse ændringer.

1.5. Sammenhæng med andre EU-politikker

Forslaget er også helt på linje og i overensstemmelse med EU's eksisterende politikker, herunder i transportsektoren, hvor den særlige lovgivning om passagerrettigheder fastsætter regler for kompensation til forbrugerne³². Det supplerer de samarbejdsordninger (udveksling af oplysninger mellem myndighederne), der er til rådighed i de sektorspecifikke instrumenter, der er omfattet af CPC-forordningen.

[anniversary report 2015 en.pdf](#) Dataene i denne rapport peger på en lang række spørgsmål, som forbrugerne står over for i en grænseoverskridende sammenhæng: De fem vigtigste klagegrunde er: manglende levering (15 % af alle tilfælde), defekte varer (11 %), problemer med kontrakter (10 %), varer eller tjenesteydelser, der ikke svarer til ordren (9 %), og urimelig praksis (6 %).

³¹ Estimatet er baseret på den fremgangsmåde, der er udviklet i Det Forenede Kongerige til anslå det finansielle tab for forbrugerne. Det er baseret på screeningen af 2 682 e-handelswebsteder i 2014 i alle EU-lande i de nævnte sektorer. Yderligere oplysninger findes i bilag IV (s. 82) til konsekvensanalysen til dette forslag.

³² F.eks. artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1).

Forslaget overlapper ikke de eksisterende sektorspecifikke regler i denne EU-lovgivning. De eksisterende regler vil også finde anvendelse på kompensation til forbrugerne i de pågældende sektorer i forbrugerbeskyttelsessammenhæng, navnlig med henblik på at beregne erstatningsbeløbet (f.eks. i forbindelse med passagerflytrafik). Forslaget supplerer disse regler ved at fastsætte beføjelser og samarbejdsprocedurer til håndtering af overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser.

Forordningen er forenelig med de grænseoverskridende samarbejdsmekanismer inden for rammerne af betalingskontodirektivet og realkreditdirektivet, hvis bestemmelser er omfattet af CPC-forordningen. I betragtning af de eksisterende samarbejdsmekanismer i disse direktiver for overtrædelser inden for EU vil kapitel III (mekanismen for gensidig bistand) ikke finde anvendelse på sådanne overtrædelser. Kapitel IV vil finde fuld anvendelse på udbredte overtrædelser af disse direktiver. For at sikre en sammenhængende indsats på området finansielle tjenesteydelser bør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed underrettes om koordinerede og fælles foranstaltninger som omhandlet i afdeling I og II i kapitel IV i forordningen, for så vidt de vedrører overtrædelser af disse to direktiver (observatørrolle).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

2.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 i TEUF, sådan som det er tilfældet med den gældende CPC-forordning. Forslaget har til formål at fjerne konkurrenceforvridninger og hindringer for det indre marked (artikel 26 i TEUF) og tilstræber at opretholde og øge virkningsfuldheden og effektiviteten af ordningen med grænseoverskridende håndhævelse af forbrugerlovgivningen i EU.

2.2. Nærhedsprincippet

Forbrugerbeskyttelse er et af de områder, hvor EU og medlemsstaternes har delt kompetence. I henhold til artikel 169 i TEUF bidrager Unionen bl.a. til at beskytte forbrugernes økonomiske interesser og til at fremme deres ret til oplysning og uddannelse og til at organisere sig for at beskytte deres interesser. De digitale teknologiers grænseløse karakter udgør en udfordring for de offentlige myndigheders håndhævelse af EU's forbrugerrettigheder, da deres indsats er begrænset af deres nationale jurisdiktionelle grænser. Men samtidig gennemfører de erhvervsdrivende, der opererer online, deres forretningsmodeller og praksis i hele EU og endog globalt uden nogen grænser.

For at sikre en sammenhængende håndhævelse af forbrugerlovgivningen i hele EU og effektivt tackle overtrædelser af EU's lovgivning om forbrugerbeskyttelse, der spænder over flere medlemsstater, er det derfor nødvendigt at fastsætte harmoniserede bestemmelser for at koordinere offentlige håndhævelsesaktiviteter. I mangel af en EU-ramme for samarbejdet ville medlemsstaterne enten skulle basere sig på et stort antal bilaterale aftaler eller lange og besværlige juridiske eller konsulære udvekslinger af bevismateriale og dokumenter. Endvidere ville afgørelser truffet mod en erhvervsdrivende i en anden medlemsstat ikke altid kunne håndhæves. Dette ville gøre håndhævelsen i grænseoverskridende sager langsom og ofte ineffektiv og skabe store forsinkelser og mangler i håndhævelsen. Endvidere ville en sådan ordning tilskynde de erhvervsdrivende til at flytte inden for EU for at undgå at skulle efterkomme håndhævelsesafgørelser, som er truffet i én medlemsstat. Dette ville igen forvride de lige vilkår og konkurrencen i det indre marked og mindske forbrugernes tillid til grænseoverskridende transaktioner.

Alle foranstaltninger i dette forslag vedrører grænseoverskridende situationer eller udbredte overtrædelser, som finder sted i flere medlemsstater. De grænseoverskridende aspekter af EU's forbrugerlovgivning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaternes individuelle foranstaltninger. Medlemsstaterne kan ikke alene sikre et effektivt samarbejde og en effektiv koordinering af deres håndhævelsesaktiviteter. Navnlig i spørgsmål, der vedrører flere medlemsstater eller hele EU, skal sammenhængen i håndhævelsesresultaterne sikres, da disse foranstaltninger bygger på EU's forbrugerlovgivning, der for det meste indeholder bestemmelser om maksimumsharmonisering. Derfor er Kommissionen navnlig for spørgsmål, der har betydning for hele EU (udbredte overtrædelser med EU-dimension, hvor mindst 21 medlemsstater er berørt af overtrædelser), bedst i stand til at spille en koordinerende rolle på grund af problemets omfang samt nødvendigheden af at koordinere mange myndigheder og sikre et sammenhængende resultat for forbrugerne og de erhvervsdrivende. I den henseende ville indsatsen på EU-plan give klare fordele (sammenlignet med medlemsstaternes individuelle indsats) i form af forbedret virkningsfuldhed og effektivitet for alle berørte aktører.

Med hensyn til udbredte overtrædelser, der ikke når tærsklen for EU-dimension, lægger forslaget i tråd med overvejelserne om subsidiaritetsprincippet samtidig op til, at sådanne koordinerede foranstaltninger primært skal koordineres af medlemsstaterne. Der kunne dog være mulighed for at inddrage Kommissionen som koordinator i sådanne foranstaltninger, hvis overtrædelserne var af et vist omfang.

I lighed med den gældende CPC-forordning omfatter forslaget endvidere overtrædelser inden for EU og, som et nyt element, udbredte overtrædelser, der har fælles træk og finder sted i flere eller alle medlemsstater. Det omfatter ikke indenlandske overtrædelser, der kun finder sted i én medlemsstat.

Harmoniseringen af de kompetente myndigheders beføjelser, der følger af denne forordning, er begrænset til overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, på hvilke de beføjelser, som de offentlige myndigheder råder over efter national ret, for det meste ikke kan anvendes, fordi deres anvendelse alene er begrænset til indenlandske anliggender. De foreslåede minimumsbeføjelser for samarbejde i en grænseoverskridende sammenhæng kan ikke indføres individuelt af hver enkelt medlemsstat, fordi de jurisdiktionelle grænser ikke ville tillade at anvende dem på tværs af nationale grænser i sager, der berører forbrugerne i andre medlemsstater. Derfor ville bevismateriale, der er indsamlet ved hjælp af sådanne beføjelser, som er til rådighed i hver enkelt medlemsstat, ikke kunne anvendes i en anden medlemsstat, fordi det ikke ville være lovligt tilvejebragt i denne medlemsstat. Dette er grunden til, at de minimumsbeføjelser, der skal anvendes i grænseoverskridende sammenhæng, skal følge af et instrument på EU-plan, der går ud over nationale jurisdiktionelle begrænsninger. Disse jurisdiktionelle begrænsninger af de enkelte medlemsstaters håndhævelsesforanstaltninger er allerede anerkendt i betragtning 2, 5, 6, 7 og 18 i den gældende CPC-forordning.

2.3. Proportionalitetsprincippet

Forslaget berører ikke medlemsstaternes håndhævelseskompetencer. Nogle medlemsstater kan dog have behov for at tilpasse deres nationale procedureregler for at sikre, at deres myndigheder med ansvar for lovgivning om forbrugerbeskyttelse effektivt kan anvende de opdaterede minimumsbeføjelser i grænseoverskridende sammenhæng med henblik på at samarbejde og tackle overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser.

Forslaget fastsætter i lighed med den gældende CPC-forordning et fælles sæt minimumsbeføjelser for alle kompetente myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser. Det valgte harmoniseringsniveau er nødvendigt for at opnå et gnidningsløst samarbejde og udveksling af bevismateriale mellem de kompetente myndigheder og afhjælpe den nuværende situation, hvor visse dele af EU's gældende forbrugerlovgivning ikke kan håndhæves konsekvent og sammenhængende i det indre marked, fordi de kompetente myndigheder i visse medlemsstater mangler de nødvendige beføjelser til at undersøge og stoppe sådanne overtrædelser. Det går dog ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Forslaget vil derfor forbedre håndhævelsessamarbejdet, uden at medlemsstaternes myndigheder pålægges en uforholdsmæssig stor eller urimelig byrde.

2.4. Valg af retsakt

I lighed med den gældende CPC-forordning er det eneste egnede instrument til at nå ovennævnte mål en forordning. Med et direktiv eller et rammedirektiv ville man ikke nå målene, da der som følge af dets gennemførelse fortsat ville være jurisdiktionelle grænser og dermed jurisdiktionelle konflikter.

3. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEENTER, KONSEKVENSANALYSE OG CPC-VURDERINGSRAPPORT

3.1. Høringer af interessenter

Mellem oktober 2013 og februar 2014 afholdt Kommissionen en webbaseret offentlig høring³³ med henblik på en mulig reform af CPC-forordningen³⁴. Interessenterne blev opfordret til at tilkendegive deres syn på, hvordan funktionen og virkningsfuldheden af CPC-forordningen kunne forbedres, med fokus på tre områder: i) metoder til identificering af markedstendenser og overtrædelser, ii) behov for yderligere beføjelser til at samarbejde og fælles proceduremæssige standarder for håndhævelsesmyndighederne, og iii) i betragtning af de begrænsede offentlige budgetter, om og hvordan en koordineret håndhævelse på EU-plan kunne bidrage til mere effektivt at tackle de udbredte overtrædelser af EU-forbrugerlovgivning til skade for forbrugere og erhvervsdrivende i hele Europa.

Der blev modtaget i alt 222 svar, der generelt var tilstrækkeligt repræsentative for alle interessenter, som var direkte berørt af CPC-forordningen³⁵.

Alle interessenter (offentlige myndigheder, forbrugerorganisationer, europæiske forbrugercentre, erhvervslivet og individuelle forbrugere) gik ind for yderligere minimumsbeføjelser, navnlig beføjelser til at foretage testkøb i undersøgelsesøjemed, en udtrykkelig beføjelse til (på nærmere fastsatte betingelser) at nævne erhvervsdrivende, der begår overtrædelser, ved navn, en beføjelse til at opkræve tvangsbøder for at inddrive ulovligt

³³ Ud over offentlige høringer fandt der regelmæssige høringer af forbrugerorganisationer, netværk og højtstående embedsmænd i nationale myndigheder sted gennem etablerede netværk i Kommissionen i perioden 2013-2015. Derudover blev der afholdt to workshoper (2014 og 2015) for eksperter fra medlemsstaterne med henblik på at drøfte centrale områder for revisionen af forordningen. Yderligere drøftelser fandt sted på det europæiske forbrugertopmøde (marts 2013 i Bruxelles) og konferencen om håndhævelse (juli 2014 i Rom) samt i Konkurrencevnerådet (september 2014).

³⁴ En rapport, der indeholder en sammenfatning af interessenternes svar, er tilgængelig på: http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf

³⁵ Et stort flertal (83 %) af interessenterne, der var bekendt med CPC-forordningen, såsom regeringer, offentlige myndigheder og forbrugerorganisationer, se punkt 2.3 (s. 4) i rapporten om høring af interessenter.

opnåede gevinster og en beføjelse til at kræve foreløbige foranstaltninger i afventning af hele sagens afslutning. Mere end 50 % af interessenterne i hver interessentgruppe støttede disse beføjelser³⁶.

Med hensyn til forbrugernes klageadgang³⁷ var de stærkeste tilhængere af disse foranstaltninger myndigheder fra Tyskland, Østrig og Det Forenede Kongerige. Visse andre medlemsstater (de østeuropæiske lande, Italien, Irland og Luxembourg) var mere tilbageholdne og frygtede, at sådanne foranstaltninger kunne medføre store omkostninger for myndighederne, mens andre var neutrale. Erhvervsorganisationerne var også mindre positivt stemt over for denne foranstaltning³⁸. Derimod gik forbrugerorganisationerne stærkt ind for denne foranstaltning (alle 34, der afgav svar som led i den offentlige høring, gik enstemmigt ind for foranstaltningen)³⁹.

Med hensyn til standarder for håndteringen af overtrædelser i CPC-forordningen med henblik på at overvinde de eksisterende forskelle i de nationale procedureregler støttede 88 % af respondenterne muligheden for at indføre fælles proceduremæssige kriterier/standarder⁴⁰. Områder, hvor indførelsen af standarder blev anset for at være særlig relevant og blev støttet af mere end 55 %, omfattede offentliggørelse af håndhævelsesafgørelser, aktindsigt, indsamling af bevismateriale, undersøgelse af websteder og accept af resultaterne af en partnermyndigheds undersøgelse⁴¹.

Næsten alle respondenter (190 besvarede spørgsmålet) anerkendte, at udbredte overtrædelser kræver en særlig indsats⁴². Mere end halvdelen af håndhævelsesmyndighederne ville være interesseret i en fælles EU-procedure til tackling af sådanne overtrædelser, mens andre myndigheder generelt anerkendte, at bedre koordinering er nødvendig for at tackle sådanne overtrædelser effektivt⁴³. Erhvervsorganisationerne støtter udviklingen af koordineringen af håndhævelse på EU-plan, da de ser klare fordele ved kvikskranker og ensartede regler for deres virksomheder⁴⁴. Forbrugerorganisationerne går også stærkt ind for samarbejdsproceduren for håndhævelse på EU-plan⁴⁵.

Praktisk taget alle håndhævelsesmyndigheder støttede i princippet forbedringen af overvågningsmekanismen⁴⁶. De europæiske forbrugercentre (83 %), forbrugerorganisationerne (75 %) og erhvervslivet (62 %) efterspurgte også flere muligheder for at påvirke prioriteringen af håndhævelsen og anmelde overtrædelser via varslingsmekanismen⁴⁷. De offentlige myndigheder var mere forsigtige med hensyn til at involvere tredjeparter i markedsovervågningsmekanismen, da de frygtede, at dette kunne påvirke fortroligheden af deres undersøgelser negativt⁴⁸.

Der blev taget hensyn til disse resultater i forslaget om at erstatte CPC-forordningen.

³⁶ Med hensyn til en fordeling på respondenttyper, se *ibid.*, punkt 5.1 (s. 22).

³⁷ *Ibid.*, punkt 5.2 (s. 26-27).

³⁸ *Ibid.*

³⁹ *Ibid.*

⁴⁰ *Ibid.*, punkt 5.3 (s. 27).

⁴¹ *Ibid.*, figur 5.7 (s. 32).

⁴² *Ibid.*, punkt 6.2 (s. 37).

⁴³ *Ibid.*, tabel 6.5 og 6.6 (s. 43-44).

⁴⁴ *Ibid.*, figur 6.5 (s. 38) og tabel 6.5 (s. 43).

⁴⁵ *Ibid.*, figur 6.5 (s. 38) og tabel 6.5 (s. 43).

⁴⁶ *Ibid.*, tabel 4.2 (s. 15).

⁴⁷ *Ibid.*, tabel 4.5 (s. 19).

⁴⁸ *Ibid.*, tabel 4.6 (s. 20).

3.2. Kommissionens rapport i henhold til artikel 21a i CPC-forordningen

I overensstemmelse med artikel 21a i CPC-forordningen vedtager Kommissionen sammen med dette forslag en rapport om vurderingen af virkningsfuldheden af CPC-forordningen. I rapporten fremlægges resultaterne af revisionen, og det bekræftes, at gennemførelsen af CPC-forordningen i 2007 resulterede i udviklingen af effektive midler til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser i hele EU.

Rapporten identificerer ligeledes udfordringerne i CPC-forordningen. Den bekræfter de vigtigste problemer, der er knyttet til virkningsfuldheden af de operationelle CPC-mekanismer, og som allerede blev fremhævet ved den eksterne evaluering. Rapporten konkluderer, at bilaget skal opdateres for at udvide forordningens anvendelsesområde, så det kommer til at omfatte vigtig EU-forbrugerbeskyttelseslovgivning, der på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af forordningen. Følgende EU-lovgivning foreslås medtaget i bilaget til CPC-forordningen: realkreditdirektivet, betalingskontodirektivet, forordningen om jernbanepassagerers rettigheder, forordningen om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly, prisfastsættelsesbestemmelserne i forordningen om lufttrafiktjenester og artikel 20 i tjenesteydelsesdirektivet⁴⁹. I rapporten understreges behovet for at styrke hurtigheden og smidigheden af samt sammenhængen i CPC-håndhævelsessamarbejdet og dermed forbrugerbeskyttelsen, navnlig i onlinemiljøet.

3.3. Konsekvensanalyse

Den konsekvensanalyse, som Kommissionen har udført, omfatter aspekter i relation til dette forslag. Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse i november 2015 med forbehold af en række bemærkninger, som der blev taget behørigt hensyn til⁵⁰.

Der blev gennemgået fem løsningsmodeller. Den foretrukne model går ud på at revidere CPC-forordningen ved at udvide dens anvendelsesområde og styrke dens effektivitet⁵¹. Denne løsningsmodel gennemføres i dette forslag. Selv om den foretrukne model medfører højere omkostninger end modellen med "ingen ændringer" eller modellen med "ikkebindende instrumenter" (model 1 og 2), vil den nå alle de politiske mål med rimelige omkostninger for de nationale myndigheder og Kommissionen, navnlig sammenlignet med model 4 og 5. Den vil forbedre virkningsfuldheden af de offentlige tiltag og styringen af grænseoverskridende detailmarkeder i EU, hvilket vil skabe mere rimelige og gennemsigtige forhold for de erhvervsdrivende og forbrugerne. Desuden vil omkostningerne til offentlige tiltag og transaktionsomkostningerne for økonomiske aktører falde. Dette vil samlet set styrke konkurrenceevnen for EU's økonomi.

Forslaget ændrer ikke medlemsstaternes håndhævelseskompetencer. Medlemsstaterne er fortsat ansvarlige for deres institutionelle struktur og udpegelse af CPC-myndigheder og andre enheder under CPC-forordningen.

Hvem vil blive berørt og hvordan?

Forbrugere, der køber varer og tjenesteydelser på tværs af grænserne i offline- og onlinemiljøet, berøres af forslaget, da dets vigtigste mål er at øge deres beskyttelse på sådanne markeder. Forslaget vil delvist fjerne risikoen for skader, som forbrugere kan lide, f.eks. når varer købt i udlandet ikke leveres til dem, eller når de får vildledende oplysninger om betalingsordningerne eller debiteres gennem standardindstillinger uden deres udtrykkelige samtykke. Forbrugerne vil nyde godt af en højere beskyttelse ved handel på tværs af

⁴⁹ Punkt 3 i vurderingsrapporten, der vedtages sammen med dette forslag.

⁵⁰ Se punkt 9.5 i konsekvensanalysen.

⁵¹ Se punkt 4-5 i konsekvensanalysen.

grænserne, især ved onlinekøb. Ifølge en undersøgelse af fem onlinemarkeder, der blev foretaget som led i konsekvensanalysen, kan de årlige skader falde fra ca. 770 mio. EUR til ca. 539 mio. EUR, dvs. med 30 %, hvis procentdelen af manglende overholdelse på 37 % falder med 10 point⁵². En ny CPC-indsats mod udbredte overtrædelser kunne mindske skaderne for forbrugerne på EU-plan betydeligt. Selv om den reelle mindskelse af skaderne for forbrugerne inden for rammerne af hver foranstaltning vil afhænge af de individuelle forhold i hvert enkelt tilfælde, blev det anslået, at f.eks. den koordinerede foranstaltning mod vildledende markedsføring af køb via apps mindskede skaderne for forbrugerne med EUR 68 mio. EUR⁵³.

Repræsentanter for forbrugerinteresser og europæiske forbrugercentre (ECC-Net) kan ligge inde med værdifulde oplysninger og ekspertise, men stiller på nuværende tidspunkt ikke systematisk disse data til rådighed for CPC-myndighederne. De vil blive opfordret til at gøre det i den nye forordning. Dette ville hjælpe CPC-myndighederne med at identificere prioriterede områder i EU eller advare CPC-myndighederne om nye grænseoverskridende eller udbredte forsømmelser.

CPC-myndighederne og de centrale forbindelseskontorer afholder på nuværende tidspunkt større administrative omkostninger som følge af ineffektivitet i det grænseoverskridende samarbejde (såsom højere omkostninger til undersøgelser). På grund af den intensiverede koordinering af håndhævelsen vil de nationale myndigheder undgå dobbeltarbejde. Navnlig vil en sammenlægning af ressourcer for at bekæmpe udbredte overtrædelser kunne skabe besparelser. F.eks. kan én koordineret foranstaltning erstatte 28 nationale foranstaltninger svarende til en nettobesparelse på ca. 180 000 EUR (i tilfælde af en vellykket koordineret foranstaltning) eller ca. 815 000 EUR (i tilfælde af en mislykket foranstaltning)⁵⁴. Det kan være nødvendigt for nogle medlemsstater at tilpasse deres nationale lovgivning, for at deres kompetente myndigheder kan sikre en gnidningsløs anvendelse af bevismateriale/resultater af undersøgelser fra andre CPC-myndigheder og sikre, at de supplerende minimumsbeføjelser til at samarbejde på tværs af grænserne kan anvendes effektivt i overensstemmelse med de nationale procedureregler. På mellemlang sigt forventes der koordineringsmæssige besparelser, som vil opveje engangsomkostningerne til tilpasningen.

Økonomiske operatører: Producenter, erhvervsdrivende, sælgere, onlinemarkeder, formidlere, navnlig dem, der opererer offline eller online i mere end én medlemsstat, lider under usikkerhed og højere omkostninger som følge af de komplekse og forskelligartede 28 håndhævelsesordninger i EU. Afvigende håndhævelsesmetoder blandt medlemsstaterne kræver, at de erhvervsdrivende indhenter juridisk ekspertise om hvert af disse systemer. Endvidere er alle erhvervsdrivende udsat for unfair konkurrence fra erhvervsdrivende, der ikke følger reglerne, og som har udviklet forretningsmodeller, der gør det muligt for dem at omgå lovgivningen og skade forbrugere fra et andet land. Forslaget vil øge den retlige sikkerhed for virksomhederne, og en mere konsekvent og sammenhængende håndhævelse på tværs af grænserne vil øge konkurrenceevnen for hæderlige erhvervsdrivende og skabe mere lige vilkår i det indre marked. Forslaget pålægger ikke erhvervslivet yderligere juridiske forpligtelser.

Udbredte overtrædelser, der berører forbrugerne i hele EU, kræver en stærk og konsekvent reaktion på EU-plan. **Kommissionens rolle** i CPC-netværket vil blive styrket, navnlig med hensyn til koordineringen af foranstaltninger mod udbredte overtrædelser af EU-dimension.

⁵² Se punkt 12.2 i bilag IV til konsekvensanalysen.

⁵³ Se eksempel i boks 9 i konsekvensanalysen.

⁵⁴ Bilag VI til konsekvensanalysen.

3.4. Grundlæggende rettigheder

Forslaget vil have en positiv indvirkning på de grundlæggende rettigheder, da det vil gøre det muligt at styrke forbrugerrettighederne, navnlig som følge af lige og åben adgang til varer og tjenesteydelser i hele EU. I overensstemmelse med artikel 52 i chartret om grundlæggende rettigheder skal enhver begrænsning i udøvelsen af de grundlæggende rettigheder være underlagt principperne om proportionalitet og nødvendighed og effektive retsmidler, som de nationale domstole råder over. Forordningen vil også sikre en retfærdig rettergang, gennemsigtighed og ret til et forsvar for virksomheder, der kan være berørt af en foranstaltning, som er truffet af de kompetente myndigheder i henhold til bilag IV til CPC-forordningen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Det forventes, at der vil blive gennemført ca. fire fælles foranstaltninger om året mod udbredte overtrædelser med EU-dimension. Dette vil medføre en ekstra arbejdsbyrde for Kommissionen, som skønnes at kræve to fuldtidsansatte tjenestemænd⁵⁵ til at koordinere disse fælles foranstaltninger⁵⁶. Disse ressourcer vil blive tilvejebragt ved omfordeling og omlægning af det eksisterende personale. Kommissionen vil også skulle afholde supplerende omkostninger til overvågning af mekanismerne for gensidig bistand og varslingsmekanismerne⁵⁷. Kommissionens samlede meromkostninger til dens styrkede koordinerings- og overvågningsrolle skønnes at være på under 300 000 EUR pr. år, og disse omkostninger vil blive dækket ved intern omfordeling af midler.

Virkningerne for budgettet er således allerede indregnet i det eksisterende forbrugerprogram 2014-2020⁵⁸ og er i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme. Nærmere oplysninger findes i finansieringsoversigten i bilaget til nærværende forslag.

5. ANDRE ELEMENTER

5.1. Ikrafttræden og CPC-databasen

Forslaget indebærer, at forordningens ikrafttræden forsinkes med ét år, for at medlemsstaterne, de kompetente myndigheder og Europa-Kommissionen kan få mulighed for

⁵⁵ Der skønnes at være behov for to fuldtidsansatte tjenestemænd til fire koordinerede håndhævelsesforanstaltninger på basis af den faktiske tærskel, der er fastsat for indledningen af den nye procedure for koordinering af håndhævelsen, som er indført på grundlag af den erfaring, der er indhøstet i forbindelse med de tidligere koordinerede håndhævelsesforanstaltninger vedrørende billeje og køb via apps. Den foreslåede tærskel er høj nok til at sikre, at koordineringen på EU-plan indledes for de mest alvorlige og udbredte overtrædelser, og er fleksibel nok til, at vigtige prioriterede sager ikke overses, selv om den kvantitative tærskel ikke nås.

⁵⁶ For øjeblikket anslås den koordinerede håndhævelsesforanstaltning at lægge beslag på 37,8 % af en FTÆ (FTÆ = en fuldtidsækvivalent svarer til én fuldtidsansat, dvs. 220 arbejdsdage om året) = 50 000 EUR pr. foranstaltning. Den nye procedure ville dog kræve, at Kommissionen gør en større indsats for at koordinere foranstaltningen og overvåge dens resultat, hvorfor der forventes lidt højere omkostninger. De gennemsnitlige årlige omkostninger til en tjenestemand i Kommissionen udgør 132 000 EUR (data fra GD BUDGET pr. 26.6.2014).

⁵⁷ Med henvisning til den tilsvarende RAPEX-database, der benyttes af EU's myndigheder til at udsende produktsikkerhedsvarslinger, forventes det, at dette ville koste ca. 20 % af en FTÆ = ca. 27 000 EUR om året, hvilket kunne dækkes ved omfordeling og omlægning af det eksisterende personale.

⁵⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 254/2014 af 26. februar 2014 om et flerårigt forbrugerprogram for årene 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 1926/2006/EF (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 42).

at træffe de nødvendige praktiske foranstaltninger og gennemføre de nødvendige lovgivningsmæssige ændringer. De eksisterende gennemførelsesforanstaltninger⁵⁹ skal erstattes for at tage hensyn til de ændringer, som forslaget medfører. CPC-databasen og platformen for udveksling af oplysninger skal ændres for at tage hensyn til de ændringer, som forslaget medfører.

5.2. Redegørelse for forslagets vigtigste bestemmelser

Forslaget består af otte kapitler, der omfatter 53 artikler og ét bilag.

Kapitel I – Indledende bestemmelser

Kapitlet definerer anvendelsesområdet og de vigtigste udtryk, der anvendes i forordningen. Sammenlignet med den gældende forordning opdaterer det definitionerne for at tage hensyn til udvidelsen af forordningen med udbredte overtrædelser og ophørte overtrædelser (kortvarige overtrædelser, der er ophørt, inden der kan træffes håndhævelsesforanstaltninger, men som kan skade forbrugerne efterfølgende, såsom vildledende kortvarige onlinereklamekampagner).

For at sikre sammenhængende og konsekvent håndhævelse i forbindelse med ophørte overtrædelser og retlig sikkerhed i grænseoverskridende situationer indfører forordningen en forældelsesfrist for at give mulighed for at pålægge sanktioner (fem år fra ophøret af disse overtrædelser) og indfører regler for beregningen af forældelsesfristen og dens suspension.

Kapitel II – Kompetente myndigheder og deres beføjelser

I dette kapitel fastlægges, hvordan de kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer som omhandlet i denne forordning skal udpeges. De centrale forbindelseskontorers rolle præciseres på en ny måde. Medlemsstaterne opfordres til at sikre et gnidningsløst samarbejde mellem medlemmerne af håndhævelsesnetværket på deres område. Ifølge dette kapitel skal medlemsstaterne sikre, at andre nationale myndigheder støtter de kompetente myndigheders arbejde, da dette navnlig er væsentligt i tilfælde, hvor der er behov for strafferetlige foranstaltninger for at bringe overtrædelser til ophør.

Kapitlet fastlægger også de kompetente myndigheders minimumsbeføjelser, som er nødvendige for at samarbejde og håndhæve EU's gældende forbrugerlovgivning i en grænseoverskridende sammenhæng. Sammenlignet med den gældende forordning er der blevet tilføjet supplerende minimumsbeføjelser såsom beføjelsen til at foretage testkøb og "mystery shopping", beføjelsen til at vedtage foreløbige foranstaltninger og blokere websteder og beføjelsen til at pålægge sanktioner og sikre kompensation til forbrugerne i en grænseoverskridende sammenhæng. Nogle af de eksisterende minimumsbeføjelser er blevet præciseret for at sikre deres tilsvarende omfang og anvendelse i alle medlemsstater, f.eks. beføjelsen til at anmode om oplysninger og dokumenter eller beføjelsen til at foretage kontrolbesøg på stedet. Medlemsstaterne bevarer muligheden for at beslutte, om de kompetente myndigheder skal udøve minimumsbeføjelserne direkte under deres egen myndighed, eller om disse beføjelser skal udøves ved indbringelse af sagen for domstolene.

Kapitel III – Mekanisme for gensidig bistand

⁵⁹ Kommissionens beslutning 2007/76/EF om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, for så vidt angår gensidig bistand (EUT C (2008) 987), <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:089:0026:0028:DA:PDF>, ændret ved Kommissionens afgørelse nr. 2011/141/EF af 1. marts 2011 (EUT (2011) 1165), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011D0141&from=DA>

Mekanismen for gensidig bistand består af to instrumenter, nemlig anmodninger om oplysninger, der sætter de kompetente myndigheder i stand til at tilvejebringe oplysninger og bevismateriale på tværs af grænserne, og anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger, der sætter en kompetent myndighed i stand til at anmode en anden kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at træffe håndhævelsesforanstaltninger.

Mekanismen for gensidig bistand anvendes til at tackle overtrædelser inden for EU, som berører forbrugere i én medlemsstat, men som har et grænseoverskridende element (f.eks. når den ansvarlige erhvervsdrivende befinder sig i en anden medlemsstat). Det følger igen af forordningen, at den bistandssøgte myndighed har en forpligtelse til at reagere på en anmodning om gensidig bistand inden den frist, der er fastsat i gennemførelsesforanstaltningerne. Ud over de beføjelser, der er fastsat i forordningen, kan den bistandssøgte myndighed anvende andre beføjelser, som er fastsat i den nationale lovgivning, til at bringe overtrædelsen til ophør. Når der fremsættes en anmodning om gensidig bistand, handler den bistandssøgte myndighed på vegne af forbrugerne i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat, som om de var dens egne forbrugere.

For at medlemsstater med håndhævelsessystemer, der involverer forbrugerorganisationer, kan få fuldt udbytte af mekanismen for gensidig bistand, fastlægger forordningen rollen for de udpegede organer, som de kompetente myndigheder kan pålægge at bringe en overtrædelse til ophør eller tilvejebringe det nødvendige bevismateriale. Mekanismen for gensidig bistand kan anvendes i forbindelse med foranstaltninger mod udbredte overtrædelser (kapitel IV), navnlig når bevismaterialet befinder sig i en medlemsstat, der ikke er berørt af den udbredte overtrædelse.

Forordningen styrker igen mekanismen for løsning af uoverensstemmelser mellem kompetente myndigheder inden for rammerne af mekanismen for gensidig bistand. Kommissionens rolle i mekanismen for gensidig bistand styrkes ved systematisk overvågning, vejledning til de kompetente myndigheder og muligheden for at vedtage udtalelser efter anmodning fra de kompetente myndigheder eller på eget initiativ.

Kapitel IV – Koordineret overvågnings-, undersøgelses- og håndhævelsesmekanisme vedrørende udbredte overtrædelser

Dette kapitel omhandler instrumenter til tackling af udbredte overtrædelser. Disse omfatter koordinerede foranstaltninger (afdeling I), fælles foranstaltninger mod udbredte overtrædelser med EU-dimension (afdeling II) og samordnede undersøgelser af forbrugermarkeder (artikel 32).

Afdeling I

Koordinerede foranstaltninger til tackling af udbredte overtrædelser, der ikke har EU-dimension, er et fleksibelt instrument, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at vælge de bedst egnede midler blandt dem, der er fastsat i forordningen, til at tackle den udbredte overtrædelse. Disse foranstaltninger bør i princippet koordineres af de kompetente myndigheder. Kommissionen kan kun påtage sig en koordinerende rolle, når det er nødvendigt på grund af overtrædelsens omfang, eller når overtrædelsen sandsynligvis vil skade forbrugernes kollektive interesser i alvorlig grad.

Afdelingen indeholder valgmuligheder for koordinerede undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger. Når det er relevant, vil resultatet af den koordinerede undersøgelse og vurdering af sagen blive sammenfattet i en fælles holdning. For at sikre overensstemmelse med EU's forbrugerlovgivning kan de kompetente myndigheder bemyndige en myndighed til at træffe håndhævelsesforanstaltninger på vegne af forbrugerne i

andre medlemsstater, der er berørt af overtrædelsen. De kompetente myndigheder kan også handle samtidigt i alle eller nogle af de berørte medlemsstater.

Selv om det ikke er muligt at delegere deltagelse i en koordineret foranstaltning til udpegede organer, kan disse organer blive pålagt at træffe opfølgende håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med en koordineret foranstaltning. Dette er dog kun muligt, når de andre kompetente myndigheder er enige, og når det er sikret, at tavshedspligten i henhold til denne forordning respekteres.

Afdeling II

Med denne afdeling indføres et nyt instrument til håndtering af udbredte overtrædelser med EU-dimension, der sandsynligvis vil skade forbrugerne i en stor del af EU. Heri fastsættes tærsklerne for, hvilke formodede overtrædelser der har EU-dimension. Tærsklen er baseret på to kriterier, nemlig antallet af lande og den berørte befolkning, som begge skal være opfyldt.

Kommissionen undersøger, om tærsklerne for EU-dimension er opfyldt, og træffer afgørelse om iværksættelsen af den fælles foranstaltning. Den har også en forpligtelse til at koordinere de undersøgelsesforanstaltninger og andre foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at bringe overtrædelsen til ophør. Deltagelse i en fælles foranstaltning er obligatorisk for de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af overtrædelsen. Denne afdeling beskriver også for grundene til, at de kompetente myndigheder kan afvise at deltage i den fælles foranstaltning. Kommissionen beslutter at afslutte foranstaltningen, når grundene hertil er opfyldt.

Det vigtigste instrument i den fælles foranstaltning er den fælles holdning fra de berørte kompetente myndigheder, der indeholder resultatet af undersøgelsen. Den fælles holdning bør meddeles den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, og den erhvervsdrivende bør have mulighed for at blive hørt om den fælles holdning.

Det primære mål med den fælles foranstaltning er at bringe overtrædelsen til ophør og om nødvendigt sikre klageadgang for forbrugerne gennem tilsagn fra den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen. Når det er usandsynligt at opnå tilsagn (f.eks. ved overtrædelser, der involverer erhvervsdrivende, som bevæger sig på kanten af loven), kan de kompetente myndigheder gå direkte over til de håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at bringe overtrædelsen til ophør. Denne mulighed skal være tilgængelig for de kompetente myndigheder for at sikre, at de erhvervsdrivende ikke misbruger proceduren for at omgå håndhævelse.

Med henblik på at følge op på håndhævelsesforanstaltninger bør de kompetente myndigheder vælge én kompetent myndighed, der er bedst i stand til at træffe håndhævelsesforanstaltninger for at bringe foranstaltningerne til ophør. En aftale mellem de kompetente myndigheder om bemyndigelse af én kompetent myndighed til at handle på vegne af de andre giver den mulighed for at handle på vegne af forbrugerne i andre medlemsstater, som om de var dens egne forbrugere. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt også træffe håndhævelsesforanstaltninger samtidigt.

Afdeling III

Denne afdeling indeholder fælles bestemmelser om procedurer for koordinerede og fælles foranstaltninger såsom erhvervsdrivendes ret til at blive hørt, koordinatorens rolle, beslutningstagning og sprogordning. Derudover fastsætter den retsgrundlaget for samordnede undersøgelser af forbrugermarkeder (kontrolaktioner).

Kapitel V – Overvågningsmekanisme

Den nye overvågningsmekanisme erstatter det nuværende CPC-varslingssystem. Den kombinerer varslinger inden for rammerne af den gældende CPC-forordning med informationsudveksling i bredere forstand, der er relevant for rettidig opdagelse af udbredte overtrædelser.

Andre enheder kan deltage i varslingsmekanismen gennem eksterne varslinger. To kategorier kan involveres i varslingsmekanismen. De udpegede organer og de europæiske forbrugercentre er involveret i henhold til forordningen. Den anden kategori omfatter enheder, der er udpeget af medlemsstaterne og Kommissionen blandt forbrugerorganisationer, brancheorganisationer og andre enheder med relevant ekspertise og en legitim interesse i forbrugerbeskyttelse, som deltager i varslingsmekanismen. Alle disse enheders adgang til varslingsmekanismen er begrænset til udsendelse af "orienterende varslinger". I overensstemmelse med kravene om tavshedspligt har de ikke adgang til andre oplysninger eller varslinger, der udveksles mellem kompetente myndigheder.

Kapitel VI – Andre aktiviteter på EU-plan

I lighed med den gældende CPC-forordning vedrører dette kapitel koordinering, samarbejde og udveksling af oplysninger om andre aktiviteter i tilknytning til håndhævelsessamarbejdet.

Kapitel VII – Tavshedspligt og andre ordninger

Tavshedspligt er af største betydning ikke blot for beskyttelsen af tredjeparters interesser, men også for at sikre undersøgelsens effektivitet og forebygge ødelæggelse af bevismateriale. Forordningen sikrer overholdelse af tavshedspligten. Den bestemmer også, at de oplysninger, der indsamles ved hjælp af minimumsbeføjelserne i direktivet, kun vil blive anvendt med det formål at sikre overholdelse af lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser. Forordningen sikrer endvidere, at bevismateriale og resultater af undersøgelser, der er opnået ved hjælp af minimumsbeføjelser, kan anvendes gnidningsløst på tværs af grænserne, navnlig når der skal gribes ind over for udbredte overtrædelser.

Forordningen erstatter den toårige rapporteringsforpligtelse i den gældende forordning med toårige nationale håndhævelsesplaner, der skal sikre prioriteringen af aktiviteter og en mere effektiv anvendelse af ressourcer til bekæmpelse af overtrædelser i det indre marked. På grund af den grænseoverskridende karakter af de overtrædelser, der er omhandlet i denne forordning, hvis virkninger strækker sig ud over en enkelt medlemsstats jurisdiktionelle grænser, fastlægger forordningen principperne for pålæggelse af sanktioner for sådanne overtrædelser.

Bilag

I bilaget, der indeholder listen over lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, fastlægges forordningens materielle anvendelsesområde. I forhold til den gældende forordning opdateres bilaget med henblik på at fjerne lovgivning, der ikke længere er i kraft, og ændres med henblik på at udvide forordningens anvendelsesområde, så det kommer til at omfatte yderligere EU-forbrugerlovgivningsinstrumenter.

Udvidelsen af bilaget med yderligere EU-forbrugerlovgivningsinstrumenter bør finde anvendelse, allerede inden denne forordnings ikrafttræden.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶⁰,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004⁶¹ skal der indføres harmoniserede regler og procedurer for at lette samarbejdet mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse. I henhold til artikel 21a skal der foretages en gennemgang af virkningsfuldheden af og de operationelle mekanismer i denne forordning, og i overensstemmelse med denne artikel konkluderede Kommissionen, at forordning (EF) nr. 2006/2004 ikke er tilstrækkelig til effektivt at tackle udfordringerne med håndhævelse i det indre marked, navnlig i det digitale indre marked.
- (2) I strategien for det digitale indre marked, som Kommissionen vedtog den 6. maj 2015, blev behovet for at styrke forbrugernes tillid gennem en hurtigere og mere fleksibel og ensartet håndhævelse af forbrugerreglerne identificeret som en af prioriteterne. I strategien for opgradering af det indre marked, som Kommissionen vedtog den 28. oktober 2015, blev det gentaget, at håndhævelsen af EU's forbrugerbeskyttelseslovgivning bør styrkes yderligere ved forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde.
- (3) Den deraf følgende ineffektive håndhævelse af grænseoverskridende overtrædelser, navnlig i det digitale miljø, gør det muligt for erhvervsdrivende at undvige håndhævelse ved at flytte inden for EU, hvilket medfører konkurrenceforvridning for lovlydige erhvervsdrivende, der opererer enten i hjemlandet eller på tværs af grænserne, og dermed direkte skader forbrugerne og undergraver forbrugertilliden til grænseoverskridende transaktioner og det indre marked. Der er derfor behov for en højere grad af harmonisering, hvorved der indføres et effektivt

⁶⁰ EUT C 108 af 30.4.2004, s. 86.

⁶¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1).

håndhævelsessamarbejde mellem de kompetente offentlige håndhævelsesmyndigheder, med henblik på at opdage, undersøge og beordre overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser bragt til ophør.

- (4) Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 blev der indført et netværk af kompetente offentlige myndigheder i hele EU. En effektiv koordinering mellem de forskellige kompetente myndigheder, der deltager i netværket, samt andre offentlige myndigheder på medlemsstatsplan, er nødvendig. Det centrale forbindelseskontors koordinerende rolle bør overlades til en kompetent myndighed i hver medlemsstat, som har tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til at varetage denne vigtige rolle i netværket af kompetente myndigheder.
- (5) Forbrugerne bør også beskyttes mod kortvarige overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, der kun varer i en kort periode, men hvis skadelige virkninger kan fortsætte længe efter, at overtrædelserne er ophørt. De kompetente myndigheder bør have de nødvendige beføjelser til at undersøge og kræve sådanne overtrædelser bragt til ophør fremadrettet.
- (6) De kompetente myndigheder bør have et minimum af undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser til at anvende denne forordning effektivt, til at samarbejde med hinanden og til at afskrække erhvervsdrivende fra at begå overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser. Disse beføjelser bør være tilstrækkelige til at tackle udfordringerne i forbindelse med e-handel og det digitale miljø, når en erhvervsdrivendes mulighed for let at skjule eller ændre sin identitet giver anledning til særlig bekymring. Disse beføjelser bør sikre, at bevismateriale lovligt kan udveksles mellem de kompetente myndigheder med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse på samme niveau i alle medlemsstater.
- (7) Medlemsstaterne kan vælge, om de kompetente myndigheder skal udøve disse beføjelser direkte under egen deres myndighed eller ved indbringelse af sagen for de kompetente domstole. Hvis medlemsstaterne vælger, at de kompetente myndigheder skal udøve deres beføjelser ved indbringelse for de kompetente domstole, bør de sikre, at disse beføjelser kan udøves effektivt og rettidigt, og at omkostningerne ved udøvelsen af disse beføjelser er rimelige og ikke hindrer anvendelsen af denne forordning.
- (8) Når de kompetente myndigheder reagerer på anmodninger, der er fremsat gennem mekanismen for gensidig bistand, bør de, hvor det er relevant, også gøre brug af andre beføjelser eller foranstaltninger, der er tillagt dem på nationalt plan, herunder beføjelsen til at rejse tiltale eller henvise sager til retsforfølgning. Det er af største betydning, at domstole og andre myndigheder, navnlig dem, der er involveret i straffesager, har de nødvendige midler og beføjelser til at samarbejde effektivt og rettidigt med de kompetente myndigheder.
- (9) De kompetente myndigheder bør kunne indlede undersøgelser på eget initiativ, hvis de bliver bekendt med overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser ved andre midler end forbrugerklager. Dette er navnlig nødvendigt for at sikre et effektivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, når der skal gribes ind over for udbredte overtrædelser.
- (10) De kompetente myndigheder bør have adgang til alt nødvendigt bevismateriale, alle nødvendige data og oplysninger, uanset om det drejer sig om en overtrædelse inden for EU eller en udbredt overtrædelse, navnlig med henblik på at identificere den ansvarlige erhvervsdrivende, uanset hvem der er i besiddelse af dette bevismateriale, disse

oplysninger eller dataene, uanset hvor det/de befinder sig, og uanset deres format. De kompetente myndigheder bør direkte kunne kræve, at tredjeparter i den digitale værdikæde fremlægger alt nødvendigt bevismateriale og alle nødvendige data og oplysninger.

- (11) De kompetente myndigheder bør kunne kontrollere overholdelsen af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilvejebringe bevis for overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser, navnlig dem, der finder sted under eller efter købet af varer og tjenesteydelser. De bør derfor have beføjelse til at foretage testindkøb og købe varer eller tjenesteydelser under en skjult identitet.
- (12) Navnlig i det digitale miljø bør de kompetente myndigheder kunne bringe overtrædelser til ophør hurtigt og effektivt, især når den erhvervsdrivende, der sælger varer eller tjenesteydelser, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for forbrugerne, bør de kompetente myndigheder kunne vedtage foreløbige foranstaltninger for at forhindre eller mindske sådan skade, herunder om nødvendigt midlertidig lukning af et websted, et domæne eller en tilsvarende digital lokalitet, tjeneste eller konto. De kompetente myndigheder bør endvidere have beføjelse til at nedlægge eller få en ekstern tjenesteudbyder til at nedlægge et websted, et domæne eller en tilsvarende digital lokalitet, tjeneste eller konto.
- (13) For at sikre, at erhvervsdrivende i tilstrækkelig grad afskrækkes fra at begå eller gentage overtrædelser, og at de ikke drager fordel af sådanne overtrædelser, bør de regler om sanktioner, som medlemsstaterne har vedtaget i overensstemmelse med kravene i EU's lovgivning om beskyttelse af forbrugerinteresser, også finde anvendelse på overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser. Af samme grunde bør forbrugerne have ret til at kræve erstatning for den skade, som disse overtrædelser har medført.
- (14) Med hensyn til klageadgang for forbrugere bør de kompetente myndigheder vælge forholdsmæssigt afpassede, retfærdige og rimelige foranstaltninger, der vil forhindre eller mindske risikoen for nye eller gentagne overtrædelser, navnlig under hensyntagen til de forventede fordele for forbrugerne og de rimelige administrative omkostninger, der sandsynligvis vil være forbundet med gennemførelsen af disse foranstaltninger. Når forbrugerne ikke kan identificeres eller ikke kan identificeres uden uforholdsmæssigt store omkostninger for den ansvarlige erhvervsdrivende, kan den kompetente myndighed kræve, at den gevinst, der er opnået ved overtrædelser, betales tilbage til statskassen eller til en modtager, der er udpeget af den kompetente myndighed eller i henhold til den nationale lovgivning.
- (15) Virkningsfuldheden og effektiviteten af mekanismen for gensidig bistand bør forbedres. De oplysninger, der anmodes om, bør tilvejebringes rettidigt, og de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger bør også vedtages rettidigt. Kommissionen bør derfor fastsætte bindende frister for de kompetente myndigheder til at reagere på anmodninger om oplysninger og håndhævelse og præcisere de proceduremæssige og andre aspekter af behandlingen af oplysninger og anmodninger om håndhævelse ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger.
- (16) Kommissionen bør være bedre i stand til at koordinere og overvåge, hvordan mekanismen for gensidig bistand fungerer, udstede vejledning, komme med anbefalinger og afgive udtalelser til medlemsstaterne, når der opstår problemer. Kommissionen skal også være bedre i stand til effektivt og hurtigt at bistå de

kompetente myndigheder med at bilægge tvister om fortolkningen af deres forpligtelser i henhold til mekanismen for gensidig bistand.

- (17) Der bør tilvejebringes harmoniserede regler for fastsættelsen af proceduren for koordinering af overvågning, undersøgelse og håndhævelse af udbredte overtrædelser. Koordinerede foranstaltninger til imødegåelse af udbredte overtrædelser bør sikre, at de kompetente myndigheder kan vælge de mest egnede og effektive værktøjer til at bringe udbredte overtrædelser til ophør og sikre compensation til forbrugerne.
- (18) Koordineret screening af e-handelswebsteder (kontrolaktioner) er en anden form for koordinering af håndhævelsen, der har vist sig at være et effektivt værktøj mod overtrædelser, som bør opretholdes og styrkes fremadrettet.
- (19) Udbredte overtrædelser med EU-dimension kan medføre omfattende skader for et flertal af forbrugerne i EU. De kræver derfor en særlig koordineringsprocedure på EU-plan med Kommissionen som obligatorisk koordinator. For at sikre, at proceduren iværksættes rettidigt, sammenhængende og effektivt, og at betingelserne kontrolleres på en ensartet måde, bør Kommissionen være ansvarlig for at kontrollere, om betingelserne for iværksættelsen af proceduren er opfyldt. Bevismateriale og oplysninger, der indsamlet som led i den fælles foranstaltning, bør om nødvendigt anvendes gnidningsløst i nationale retssager.
- (20) I forbindelse med udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension bør retten til et forsvar for de pågældende erhvervsdrivende respekteres. Dette kræver navnlig, at den erhvervsdrivende har ret til at blive hørt og benytte et sprog efter eget valg under sagen.
- (21) Hvis en erhvervsdrivende, der er ansvarlig for en udbredt overtrædelse eller en udbredt overtrædelse med EU-dimension, ikke ophører med overtrædelsen frivilligt, bør de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater udpege én kompetent myndighed i en medlemsstat til at træffe håndhævelsesforanstaltningen, der er tilpasset for at beskytte rettighederne for forbrugere med bopæl i de andre medlemsstater, som er berørt af overtrædelsen. Den kompetente myndighed bør udpeges under hensyntagen til dens evne til at gribe effektivt ind over for den erhvervsdrivende, f.eks. når vedkommende er etableret i denne myndigheds medlemsstat. Den udpegede kompetente myndighed bør handle, som om forbrugerne i de andre medlemsstater var dens egne forbrugere. For at undgå ekstraterritorial anvendelse af lovgivningen bør flere eller alle medlemsstater, der er berørt af overtrædelsen, kunne vedtage håndhævelsesforanstaltninger samtidigt for at beskytte deres egne forbrugere eller forbrugere med bopæl i andre medlemsstater. Dette kan f.eks. være nødvendigt for at stoppe overtrædelser af en tilsvarende art, der er begået af en virksomheds datterselskaber hjemmehørende i mere end én medlemsstat, og som udelukkende berører forbrugerne i disse medlemsstater, uden at der er et klart grænseoverskridende element (parallelle overtrædelser).
- (22) Overvågningsmekanismen og varslingsmekanismen bør styrkes for at sikre rettidig og effektiv opdagelse af udbredte overtrædelser. De oplysninger, der bør udveksles, og den opfølgning, der er nødvendig efter en udveksling af oplysninger, bør præciseres for at sikre, at der reageres og følges op på varslinger, som kræver handling. Kommissionen bør koordinere overvågningsmekanismens funktion.
- (23) Forbrugerorganisationer kan spille en væsentlig rolle ved at informere forbrugerne om deres rettigheder og oplyse dem og beskytte deres interesser, herunder bilæggelse af tvister. Forbrugerne bør tilskyndes til at samarbejde med de kompetente myndigheder

om at styrke anvendelsen af forordningen. Forbrugerorganisationer, navnlig forbrugerorganisationer, til hvilke der kan delegeres håndhævelsesopgaver i henhold til denne forordning, og de europæiske forbrugercentre bør være i stand til underrette de kompetente myndigheder om formodede overtrædelser og udveksle oplysninger med dem, som er nødvendige for at opdage, undersøge og bringe overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser til ophør.

- (24) Der bør findes effektive løsninger på overtrædelser, som er udbredt i hele EU. Med henblik herpå bør prioriteringen og planlægningen af håndhævelse på medlemsstatsplan koordineres, og de kompetente myndigheders disponible ressourcer bør slås sammen. Der bør indføres en ordning med toårige håndhævelsesplaner for at opnå dette.
- (25) Data vedrørende forbrugerklager kan hjælpe beslutningstagerne på nationalt plan og EU-plan med at vurdere, hvordan forbrugermarkederne fungerer, og opdage overtrædelser. Med henblik på at udveksle sådanne data på EU-plan har Kommissionen vedtaget en henstilling om en harmoniseret metode til klassificering og indberetning af klager og forespørgsler fra forbrugere⁶². Denne henstilling bør gennemføres for fuldt ud at støtte håndhævelsessamarbejdet og lette opdagelsen af overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser.
- (26) Udfordringerne med håndhævelsen når langt ud over EU's grænser, og de europæiske forbruges interesser bør beskyttes mod erhvervsdrivende fra tredjelande, som bevæger sig på kanten af loven. Der bør derfor forhandles internationale aftaler med tredjelande om gensidig bistand i forbindelse med håndhævelsen af lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser. Disse internationale aftaler bør omfatte emnet for denne forordning og bør forhandles på EU-plan for at sikre den bedst mulige beskyttelse af EU's forbrugere og et gnidningsløst samarbejde med tredjelande.
- (27) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen og udøvelsen af de kompetente myndigheders minimumsbeføjelser, bør der fastsættes frister og andre detaljer vedrørende procedurer for tackling af overtrædelser inden for EU, udbredte overtrædelser og detaljer vedrørende overvågningsmekanismen og det administrative samarbejde mellem de kompetente myndigheder, mens gennemførelsesbeføjelserne bør overlades til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁶³.
- (28) Undersøgellesproceduren bør anvendes ved vedtagelsen af de retsakter, der er omhandlet i artikel 10, 11, 12, 13, 15, 20, 27, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 39, 43 og 46 i denne forordning, da disse retsakter har et generelt anvendelsesområde.
- (29) Forordningen supplerer sektorspecifikke EU-regler om samarbejde mellem sektormyndigheder og sektorspecifikke EU-regler om kompensation til forbrugere for skader som følge af overtrædelser af disse regler. Denne forordning berører ikke andre samarbejdssystemer og -netværk, der er omhandlet i sektorspecifik EU-lovgivning. Denne forordning fremmer samarbejde og koordinering mellem forbrugerbeskyttelsesnetværk og netværk af tilsynsorganer og myndigheder, der er oprettet i henhold til sektorspecifik EU-lovgivning.

⁶² Kommissionens henstilling om en harmoniseret metode til klassificering og indberetning af klager og forespørgsler fra forbrugere (2010/304/EU, EUT L 136 af 2.6.2010, s. 1).

⁶³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (30) Denne forordning berører ikke de eksisterende EU-regler om beføjelserne for nationale tilsynsorganer, der er oprettet i henhold til sektorspecifik EU-lovgivning. Når det er hensigtsmæssigt og muligt, anvender disse organer de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til EU-retten og den nationale lovgivning, til at bringe overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem eller til at bistå de kompetente myndigheder med at gøre dette.
- (31) Med henblik på at beregne kompensation for overtrædelser, der skader forbrugernes kollektive interesser, bør reglerne i EU's sektorspecifikke lovgivning vedrørende passagerer såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 261/2004⁶⁴, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007⁶⁵, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010⁶⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011⁶⁷ finde anvendelse. Såfremt EU's sektorspecifikke lovgivning ikke dækker kompensation for skader som følge af overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, bør kompensationen beregnes på grundlag af gældende national lovgivning.
- (32) Denne forordning berører ikke de kompetente myndigheders og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds rolle og beføjelser i forbindelse med beskyttelse af forbrugernes kollektive økonomiske interesser i spørgsmål vedrørende betalingskontotjenester og kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, jf. Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/17/EU⁶⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU⁶⁹.
- (33) I betragtning af de eksisterende samarbejdsmekanismer som omhandlet i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/17/EU og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU finder mekanismen for gensidig bestand (kapitel III) ikke anvendelse på overtrædelser inden for EU som omhandlet i disse direktiver.
- (34) Forordningen berører ikke de sanktioner, der er fastsat i EU's sektorspecifikke lovgivning og EU's forbrugerlovgivning, og som finder anvendelse på nationale overtrædelser. De kompetente myndigheder bør, hvor det er hensigtsmæssigt, anvende bestemmelserne i den nationale lovgivning, der gennemfører disse bestemmelser, under hensyntagen til overtrædelsens faktiske omfang og den skade, den har påført forbrugerne i andre medlemsstater.
- (35) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁷⁰. Den bør derfor fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper. Når de kompetente myndigheder udøver de minimumsbeføjelser, der er

⁶⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1).

⁶⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

⁶⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1).

⁶⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).

⁶⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

⁶⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

⁷⁰ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

fastsat i denne forordning, bør de finde en passende balance mellem de interesser, der er beskyttet af de grundlæggende rettigheder, såsom et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, friheden til at oprette og drive egen virksomhed og informationsfrihed.

(36) Målet med denne forordning, nemlig samarbejde mellem de nationale myndigheder, der er ansvarlige for håndhævelsen af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke alene kan sikre samarbejde og koordinering, og kan derfor på grund af forordningens territoriale og personlige anvendelsesområde bedre gennemføres på fællesskabsplan. EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(37) Forordning (EF) nr. 2006/2004 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Ved denne forordning fastsættes de betingelser, hvorunder de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der er udpeget som ansvarlige for håndhævelse af lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, samarbejder med hinanden og med Kommissionen med henblik på at sikre overholdelse af nævnte lovgivning og et velfungerende indre marked samt forbedre beskyttelsen af forbrugernes økonomiske interesser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, jf. artikel 3, litra b) og c).

2. Denne forordning finder også anvendelse på kortvarige overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, selv om disse overtrædelser er ophørt, før håndhævelsen begyndte eller kunne afsluttes.

3. Denne forordning berører ikke EU-reglerne om international privatret, herunder navnlig reglerne om værneting og lovvalg.

4. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes anvendelse af reglerne om retligt samarbejde i straffesager og civilsager, herunder navnlig det europæiske retlige netværk.

5. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes opfyldelse af sådanne yderligere forpligtelser i forbindelse med gensidig bistand med henblik på beskyttelse af forbrugernes kollektive økonomiske interesser, herunder straffesager, som følger af andre retsakter, bl.a. bilaterale eller multilaterale aftaler.

6. Denne forordning berører ikke de kompetente myndigheders og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds rolle og beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner.

7. Kapitel III i denne forordning finder ikke anvendelse på overtrædelser inden for EU af følgende lovgivning:

- a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse
- b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner.

8. Denne artikel berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF⁷¹.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser": direktiverne i bilaget som gennemført i medlemsstaternes nationale ret og de forordninger, der er anført i bilaget
- b) "overtrædelser inden for EU": enhver igangværende eller afsluttet handling eller undladelse, der er i strid med lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, og som skader eller sandsynligvis vil skade de kollektive interesser for forbrugere med bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor handlingen eller undladelsen har sin oprindelse eller har fundet sted, hvor den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for handlingen eller undladelsen, er etableret, eller hvor den erhvervsdrivendes bevismateriale eller aktiver vedrørende handlingen eller undladelsen befinder sig
- c) "udbredte overtrædelser":
 - 1) enhver handling eller undladelse, der beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller sandsynligvis vil skade de kollektive interesser for forbrugere i mindst to medlemsstater ud over den, hvor handlingen eller undladelsen har sin oprindelse eller har fundet sted, eller hvor den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for handlingen eller undladelsen, er etableret, eller hvor den erhvervsdrivendes bevismateriale eller aktiver vedrørende handlingen eller undladelsen befinder sig, uanset om handlingen eller undladelsen fortsætter eller er ophørt, eller
 - 2) enhver handling eller undladelse, der er i strid med lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, og som har fælles træk, f.eks. samme ulovlige praksis, tilsidesættelse af den samme interesse, eller at de finder sted samtidigt i mindst to medlemsstater

⁷¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

- d) "bistandssøgende myndighed": den kompetente myndighed, som fremsætter en anmodning om gensidig bistand
- e) "bistandssøgt myndighed": den kompetente myndighed, som modtager en anmodning om gensidig bistand
- f) "erhvervsdrivende": enhver fysisk eller juridisk person, der, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession, herunder gennem en anden person, der handler i hans navn eller på hans vegne
- g) "markedsovervågning": de aktiviteter, handlinger eller foranstaltninger, der foretages af en kompetent myndighed for at undersøge, om der har fundet overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser sted
- h) "forbrugerklage": en erklæring støttet på rimeligt bevismateriale om, at en erhvervsdrivende har gjort eller sandsynligvis vil gøre sig skyldig i en overtrædelse af lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser
- i) "skade for forbrugernes kollektive interesser": faktisk eller potentiel skade for interesserne hos en række forbrugere, der er berørt af overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser, og som antages at finde sted, navnlig når overtrædelsen potentielt eller faktisk har skadet, skader eller sandsynligvis vil skade et betydeligt antal forbrugere i en lignende situation.

Artikel 4

Forældelsesfrister for overtrædelser

1. De kompetente myndigheder kan undersøge overtrædelser som omhandlet i artikel 2 og forhindre erhvervsdrivende i at begå sådanne overtrædelser fremadrettet. De kompetente myndigheder kan pålægge sanktioner for disse overtrædelser inden fem år fra overtrædelsens ophør.
2. Forældelsesfristen for påleggelsen af sanktioner regnes fra den dag, hvor overtrædelsen ophørte.
3. Enhver handling, der foretages af den kompetente myndighed med henblik på undersøgelses- eller håndhævelsessager vedrørende overtrædelsen, suspenderer forældelsesfristen for pålæggelse af sanktioner, indtil der træffes endelig afgørelse i sagen. Forældelsesfristen for pålæggelse af sanktioner suspenderes, så længe der verserer en retssag om den kompetente myndigheds afgørelse, kendelse eller en anden handling.

KAPITEL II

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG DERES BEFØJELSER

Artikel 5

Kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer

1. Som kompetente myndigheder udpeger hver medlemsstat offentlige myndigheder enten på nationalt, regionalt eller lokalt plan med særligt ansvar for at håndhæve lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser.
2. De kompetente myndigheder opfylder deres forpligtelser i henhold til denne forordning, som om de handler på vegne af forbrugerne i deres egen medlemsstat og for deres regning.

3. Hver medlemsstat udpeger én kompetent myndighed som centralt forbindelseskantor.
4. Det centrale forbindelseskantor er ansvarligt for koordineringen af de undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter vedrørende overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, der iværksættes af de kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder, jf. artikel 6, udpegede organer, jf. artikel 13, og enheder, der deltager i varslingsmekanismen, jf. artikel 34.
5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer har de ressourcer, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning og for den effektive anvendelse af deres beføjelser i henhold til artikel 8, herunder tilstrækkelig budgetmæssige og andre ressourcer, ekspertise, procedurer og andre ordninger.
6. Hvis der er to eller flere kompetente myndigheder på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for, at deres respektive opgaver er klart definerede, og at der er et tæt samarbejde mellem disse myndigheder, således at de er i stand til at varetage deres respektive opgaver effektivt.

Artikel 6

Samarbejde med andre offentlige myndigheder og udpegede organer

1. Hver medlemsstat kan pålægge andre offentlige myndigheder en forpligtelse til at bistå de kompetente myndigheder med at opfylde deres forpligtelser.
2. En kompetent myndighed kan anmode de andre offentlige myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, om at træffe alle nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, som de råder over efter national lovgivning, for at bringe overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de andre offentlige myndigheder har de nødvendige midler og beføjelser til effektivt at samarbejde med de kompetente myndigheder i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Disse andre offentlige myndigheder underretter regelmæssigt den kompetente myndighed om de foranstaltninger, der er truffet som led i anvendelsen af denne forordning.
4. Hver medlemsstat kan udpege organer, der har en legitim interesse i at bringe overtrædelserne til ophør eller forbyde dem ("udpegede organer") med henblik på at indsamle de nødvendige oplysninger og træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, som de råder over efter national lovgivning, på vegne af en bistandssøgt kompetent myndighed.
5. Medlemsstaterne sikrer samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de udpegede organer, navnlig for at sikre, at de kompetente myndigheder straks bliver gjort opmærksom på de i artikel 2 omhandlede overtrædelser.

Artikel 7

Information og lister

1. Hver medlemsstat meddeler straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnene på de kompetente myndigheder, de centrale forbindelseskontorer, de udpegede organer, jf. artikel 13, og de enheder, der deltager i varslingsmekanismen, jf. artikel 34, samt eventuelle ændringer heri.
2. Kommissionen fører og opdaterer en offentligt tilgængelig liste over centrale forbindelseskontorer, kompetente myndigheder, udpegede organer og enheder på sit websted.

Artikel 8

De kompetente myndigheders minimumsbeføjelser

1. Hver kompetent myndighed har de undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, som er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, og udøver dem i overensstemmelse med national lovgivning.
2. Hver kompetent myndighed skal mindst have følgende beføjelser og udøve dem på de betingelser, der er fastsat i artikel 9, med henblik på at:
 - a) få adgang til alle relevante dokumenter, data eller oplysninger vedrørende en overtrædelse som omhandlet i denne forordning, uanset deres form, format eller det medium eller det sted, hvor de er lagret
 - b) kræve, at en fysisk eller juridisk person, herunder banker, internetudbydere, domæneregistre og -registratorer og udbydere af hostingtjenester, tilvejebringer alle relevante oplysninger, data og dokumenter, uanset deres form, format eller det medium eller det sted, hvor de er lagret, bl.a. med henblik på at identificere og følge finansielle strømme og datastrømme eller forvisse sig om identiteten af de personer, der er involveret i finansielle strømme og datastrømme, bankkontooplysninger og ejerskab til websteder
 - c) kræve, at alle offentlige myndigheder, organer eller agenturer i den kompetente myndigheds medlemsstat tilvejebringer alle relevante oplysninger, data og dokumenter, uanset deres form, format eller det medium eller det sted, hvor de er lagret, bl.a. med henblik på at identificere og følge finansielle strømme og datastrømme eller forvisse sig om identiteten af de personer, der er involveret i finansielle strømme og datastrømme, bankkontooplysninger og ejerskab til websteder
 - d) udføre de nødvendige kontrolbesøg på stedet, herunder navnlig beføjelsen til at få adgang til alle bygninger, arealer og transportmidler eller anmode andre myndigheder om at gøre dette for at undersøge, beslaglægge eller tage kopier af oplysninger, data eller dokumenter, uanset det medium eller det sted, hvor de er lagret, forsegle alle lokaler eller oplysninger, data eller dokumenter i et nødvendigt tidsrum og i det omfang, det er nødvendigt for kontrolbesøget, anmode en repræsentant for eller et medlem af den pågældende erhvervsdrivendes personale om at redegøre for faktiske forhold, oplysninger eller dokumenter vedrørende genstanden for kontrolbesøget og registrere svarene
 - e) købe varer eller tjenesteydelser som testkøb med henblik på at opdage overtrædelser efter denne forordning og tilvejebringe bevismateriale
 - f) købe varer eller tjenesteydelser under en skjult identitet med henblik på at opdage overtrædelser og tilvejebringe bevismateriale
 - g) vedtage foreløbige foranstaltninger til forebyggelse af alvorlig og uoprettelig skade for forbrugerne, navnlig midlertidig lukning af et websted, et domæne eller en tilsvarende digital lokalitet, tjeneste eller konto
 - h) indlede undersøgelser eller procedurer med henblik på at bringe overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem på eget initiativ og, hvor det er relevant, offentliggøre oplysninger herom
 - i) opnå et tilsagn fra den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den pågældende overtrædelse inden for EU eller den udbredte overtrædelse, om at bringe

overtrædelsen til ophør og, hvor det er relevant, kompensere forbrugerne for den lidte skade

- j) anmode skriftligt om, at den erhvervsdrivende bringer overtrædelsen til ophør
- k) bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den
- l) nedlægge et websted, et domæne eller en tilsvarende digital lokalitet eller en del heraf, herunder ved at anmode en tredjepart eller en anden offentlig myndighed om at gennemføre sådanne foranstaltninger
- m) pålægge sanktioner, herunder bøder og tvangsbøder, for overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser og for manglende efterlevelse af en afgørelse, kendelse, foreløbig foranstaltning, et tilsagn eller en anden foranstaltning, som er vedtaget i medfør af denne forordning
- n) pålægge den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen inden for EU eller den udbredte overtrædelse, at kompensere forbrugere, der har lidt skade som følge af overtrædelsen, herunder bl.a. økonomisk kompensation, mulighed for at opsige kontrakten eller andre foranstaltninger, der sikrer erstatning til forbrugere, som har lidt skade som følge af overtrædelsen
- o) kræve tilbagebetaling af den gevinst, der er opnået ved overtrædelserne, herunder et krav om, at denne gevinst betales til statskassen eller til en modtager, der er udpeget af den kompetente myndighed eller i henhold til den nationale lovgivning
- p) offentliggøre alle endelige afgørelser, foreløbige foranstaltninger, herunder offentliggørelsen af navnet på den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen inden for EU eller den udbredte overtrædelse
- q) høre forbrugere, forbrugerorganisationer, udpegede organer og andre berørte personer om effektiviteten af de foreslåede forpligtelser til at genoprette den skade, den har forvoldt.

Artikel 9

Udøvelse af minimumsbeføjelser

1. De kompetente myndigheder udøver de i stk. 8 omhandlede beføjelser i overensstemmelse med national lovgivning

- a) enten direkte under deres egen myndighed
- b) eller ved at indbringe sagen for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse, herunder i givet fald ved appel, såfremt der ikke gives medhold i begæringen om at træffe den nødvendige afgørelse.

2. For så vidt de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser ved indbringelse af sagen for domstolene, er disse domstole kompetente til at træffe de nødvendige afgørelser og handle inden for rammerne af denne forordning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at retsgebyrer og andre omkostninger i forbindelse med vedtagelsen af retsafgørelserne i sager, der er anlagt i henhold til denne forordning, er rimelige og ikke hindrer dens anvendelse.

Artikel 10

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om betingelserne for gennemførelsen og udøvelsen af de kompetente minimumsbeføjelser, jf. artikel 8. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

KAPITEL III

MEKANISME FOR GENSIDIG BISTAND

Artikel 11

Anmodninger om oplysninger

1. En bistandssøgt myndighed udleverer efter anmodning fra en bistandssøgende myndighed alle relevante oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om der foreligger en overtrædelse inden for EU, og bringe denne overtrædelse til ophør. Den bistandssøgte myndighed underretter omgående Kommissionen om anmodningen om oplysninger og dens svar herpå.
2. Den bistandssøgte myndighed gennemfører passende undersøgelser eller træffer enhver anden nødvendig eller relevant foranstaltning med henblik på at indsamle de oplysninger, der anmodes om. Disse undersøgelser gennemføres om nødvendigt med bistand fra andre offentlige myndigheder eller udpegede organer.
3. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed kan den bistandssøgte myndighed tillade kompetente embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed at ledsage embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed under undersøgelserne.
4. Den bistandssøgte myndighed besvarer anmodningen ved hjælp af proceduren for anmodninger om oplysninger og inden for de frister, som Kommissionen har fastsat i gennemførelsesretsakten.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter indeholdende frister, standardformularer og detaljer vedrørende procedurerne for anmodninger om oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 12

Anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger

1. En bistandssøgt myndighed træffer efter anmodning fra en bistandssøgende myndighed alle nødvendige håndhævelsesforanstaltninger med henblik på at sikre ophør af eller forbud mod overtrædelsen inden for EU, herunder pålæggelse af sanktioner og påbud om eller sikring af kompensation til forbrugere for skader som følge overtrædelsen.
2. For at opfylde de i stk. 1 omhandlede forpligtelser gør den bistandssøgte myndighed brug af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 8, samt af yderligere beføjelser, som er tillagt den ved national lovgivning. Den bistandssøgte myndighed fastlægger håndhævelsesforanstaltninger, der er egnede til at bringe overtrædelsen inden for EU til ophør eller forbyde den, på en effektiv måde, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Disse foranstaltninger fastlægges og gennemføres om nødvendigt med bistand fra andre offentlige myndigheder.
3. Den bistandssøgte myndighed orienterer og hører regelmæssigt den bistandssøgende myndighed om de skridt og foranstaltninger, der er taget. Den bistandssøgte myndighed underretter gennem den i artikel 43 omhandlede database omgående den bistandssøgende

myndighed, de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og disses virkning på overtrædelsen inden for EU, herunder følgende:

- a) om der er blevet pålagt foreløbige foranstaltninger
- b) om overtrædelsen er ophørt
- c) om der er blevet pålagt sanktioner
- d) i hvilket omfang forbrugerne er blevet kompenseret
- e) om de trufne foranstaltninger er blevet gennemført.

4. Den bistandssøgte myndighed besvarer anmodningen ved hjælp af procedurerne for anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger og inden for de frister, som Kommissionen har fastsat i gennemførelsesretsakten.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter indeholdende frister, standardformularer og detaljer vedrørende procedurer for anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 13

De udpegede organers rolle

1. Den bistandssøgte myndighed kan pålægge et udpeget organ at indsamle de nødvendige oplysninger og træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger for at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. Den bistandssøgte myndighed kan kun gøre dette, når det er sandsynligt, at dette organ vil opnå de ønskede oplysninger eller bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den lige så effektivt som den bistandssøgte myndighed.

2. Den bistandssøgte myndighed sikrer, at pålægget til det udpegede organ ikke fører til udbredelse af oplysninger, der er omfattet af fortrolighedskrav og tavshedspligt, jf. artikel 41.

3. Hvis det udpegede organ ikke bringer overtrædelsen inden for EU til ophør eller forbyder den inden den frist, der er fastsat i henhold til artikel 11, stk. 4, og artikel 12, stk. 4, reagerer den bistandssøgte myndighed selv på anmodningen, jf. artikel 11 og 12.

4. Inden den bistandssøgte kompetente myndighed inddrager det udpegede organ, orienterer den bistandssøgende myndighed om sin hensigt. Hvis den bistandssøgende myndighed ikke er enig i pålægget, underretter den omgående den bistandssøgte myndighed skriftligt med angivelse af grundene til sin indvending. I så fald reagerer den bistandssøgte myndighed selv på anmodningen uden at give det udpegede organ pålæg om at gøre det.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter indeholdende frister, standardformularer og detaljer vedrørende procedurerne for inddragelse af udpegede organer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 14

Procedure for anmodninger om gensidig bistand

1. I anmodninger om gensidig bistand giver den bistandssøgende myndighed tilstrækkelige oplysninger til at sætte den bistandssøgte myndighed i stand til at imødekomme anmodningen, herunder eventuelt nødvendigt bevismateriale, der kun kan tilvejebringes i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat.

2. Anmodningerne sendes af den bistandssøgende myndighed til det centrale forbindelseskantor i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat og til det centrale

forbindelseskantor i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat til orientering. Det centrale forbindelseskantor i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat videregiver omgående anmodningen til den relevante kompetente myndighed.

3. Anmodninger om gensidig bistand og alle meddelelser i forbindelse hermed fremsættes skriftligt ved hjælp af standardformularer og fremsendes elektronisk via den i artikel 43 omhandlede database.

4. De berørte kompetente myndigheder aftaler, hvilke sprog der skal anvendes ved anmodninger om gensidig bistand og i alle meddelelser i tilknytning hertil.

5. Såfremt der ikke kan opnås enighed om sprog, sendes anmodningerne på det officielle sprog i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat og svarene på det officielle sprog i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat. I så fald sørger hver kompetent myndighed for de nødvendige oversættelser af de anmodninger, svar og andre dokumenter, den modtager fra en anden kompetent myndighed.

6. Den bistandssøgte myndighed svarer den bistandssøgende myndighed og de centrale forbindelseskantorer i den bistandssøgende og bistandssøgte myndigheds medlemsstater direkte.

Artikel 15

Afvisning af en anmodning om gensidig bistand

1. En bistandssøgt myndighed kan afslå at imødekomme en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 11 i en eller flere af følgende situationer:

a) Efter høring af den bistandssøgende myndighed finder den, at den bistandssøgende myndighed ikke har anmodet om de pågældende oplysninger for at fastslå, om en overtrædelse inden for EU har fundet sted, eller for at fastslå, om det med rimelighed må formodes, at en sådan overtrædelse vil finde sted.

b) Den bistandssøgende myndighed er ikke enig i, at oplysningerne er underlagt bestemmelserne om fortrolige oplysninger og tavshedspligt i artikel 41.

c) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag eller afsagt endelig dom af retlige instanser i den bistandssøgte eller bistandssøgende myndigheds medlemsstat vedrørende den samme overtrædelse inden for EU og over for den samme erhvervsdrivende.

2. En bistandssøgt myndighed kan afslå at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12 efter høring af den bistandssøgende myndighed i en eller flere af følgende situationer:

a) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag eller afsagt endelig dom af retlige instanser i den bistandssøgte eller bistandssøgende myndigheds medlemsstat vedrørende de samme overtrædelser inden for EU og over for den samme erhvervsdrivende.

b) Efter dens opfattelse har der ifølge fyldestgørende undersøgelser, som den selv har foretaget, ikke fundet nogen overtrædelse inden for EU sted.

c) Efter dens opfattelse har den bistandssøgende myndighed ikke givet tilstrækkelige oplysninger som omhandlet i artikel 12, stk. 1.

En anmodning om håndhævelsesforanstaltninger kan ikke afslås med den begrundelse, at der er givet utilstrækkelige oplysninger, hvis en anmodning om oplysninger om den samme

overtrædelse inden for EU blev afslået med den begrundelse, at der allerede var indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag eller afsagt endelig dom vedrørende den samme overtrædelse inden for EU og over for den samme erhvervsdrivende, jf. stk. 1, litra c).

3. Den bistanðssøgte myndighed meddeleler den bistanðssøgende myndighed og Kommissionen afslaget på anmodningen om gensidig bistand og begrundelsen herfor.

4. I tilfælde af uenighed mellem den bistanðssøgende og den bistanðssøgte myndighed henviser den bistanðssøgende eller den bistanðssøgte myndighed omgående sagen til Kommissionen, der afgiver en udtalelse. Hvis sagen ikke henvises til Kommissionen, kan Kommissionen afgive en udtalelse på eget initiativ.

5. Kommissionen overvåger funktionen af mekanismen for gensidig bistand, de kompetente myndigheders overholdelse af procedurerne og fristerne for behandling af anmodninger om gensidig bistand. Kommissionen skal have adgang til anmodningerne om gensidig bistand og de oplysninger og dokumenter, der er udvekslet mellem den bistanðssøgende og den bistanðssøgte myndighed.

6. Kommissionen kan, hvor det er relevant, udstede vejledning og yde rådgivning til medlemsstaterne for at sikre en effektivt fungerende mekanisme for gensidig bistand.

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter indeholdende detaljer vedrørende procedurerne for håndtering af tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder, jf. stk. 3. og 4. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

KAPITEL IV

KOORDINERET OVERVÅGNINGS-, UNDERSØGELSES- OG HÅNDHÆVELSESMEKANISME VEDRØRENDE UDBREDTE OVERTRÆDELSE

AFDELING I

UDBREDTE OVERTRÆDELSE

Artikel 16

Indledning af koordinerede foranstaltninger og udpegelse af koordinatoren

1. Hvis en kompetent myndighed nærer begrundet mistanke om, at der finder en udbredt overtrædelse sted, underretter den omgående de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater, der er berørt af den udbredte overtrædelse, og Kommissionen.

2. Hvis Kommissionen nærer begrundet mistanke om, at der finder en udbredt overtrædelse sted, underretter den omgående de kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse.

3. Efter at have modtaget de i stk. 1 og 2 omhandlede underretninger udpeger de kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse, ved konsensus den kompetente myndighed, der skal koordinere foranstaltningen.

4. De berørte kompetente myndigheder kan opfordre Kommissionen til at påtage sig den koordinerende rolle. Kommissionen underretter omgående de berørte kompetente myndigheder om, hvorvidt den accepterer den koordinerende rolle.

5. Når Kommissionen underretter den kompetente myndighed, jf. stk. 2, kan den foreslå at påtage sig den koordinerende rolle. De berørte kompetente myndigheder underretter omgående Kommissionen om, hvorvidt de accepterer, at Kommissionen koordinerer foranstaltningen.

6. Hvis Kommissionen afviser at påtage sig den koordinerende rolle, eller hvis de berørte kompetente myndigheder ikke accepterer, at Kommissionen koordinerer foranstaltningen, udpeger de berørte kompetente myndigheder en kompetent myndighed, der skal koordinere foranstaltningen. Hvis der ikke opnås enighed mellem de kompetente myndigheder, koordinerer den kompetente myndighed, der først gav de andre kompetente myndigheder meddelelse om den formodede overtrædelse, foranstaltningen.

Artikel 17

Undersøgellesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede foranstaltninger

1. De berørte kompetente myndigheder sikrer, at det nødvendige bevismateriale samt de nødvendige data og oplysninger indsamles effektivt. De berørte kompetente myndigheder sikrer, at undersøgelser og inspektioner gennemføres samtidigt, og at foreløbige foranstaltninger anvendes samtidigt.

2. De berørte kompetente myndigheder kan anvende mekanismen for gensidig bistand som omhandlet i kapitel III navnlig med henblik på at indsamle bevismateriale og oplysninger fra andre medlemsstater end de medlemsstater, der er berørt af den koordinerede foranstaltning, eller sikre, at den berørte erhvervsdrivende ikke omgår håndhævelsesforanstaltningerne.

3. De berørte kompetente myndigheder kan, når det er relevant, fremlægge resultatet af undersøgelsen og vurderingen af den udbredte overtrædelse i en fælles holdning, som de når til enighed om indbyrdes.

4. Når det er relevant, kan de berørte kompetente myndigheder beslutte at offentliggøre den fælles holdning eller dele heraf på deres og på Kommissions websted og høre de andre berørte parter, jf. dog reglerne om tavshedspligt i artikel 41.

Artikel 18

Håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede foranstaltninger

1. De berørte kompetente myndigheder kan opfordre den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at give tilsagn om at ophøre med overtrædelsen og, hvor det er relevant, kompensere eller træffe andre foranstaltninger til at sikre compensation til skadelidte forbrugere. Den erhvervsdrivende kan på eget initiativ give tilsagn om at ophøre med overtrædelsen og kompensere forbrugerne.

2. Hvis den erhvervsdrivende giver tilsagn, kan de berørte kompetente myndigheder, hvor det er relevant, offentliggøre tilsagnene på deres eller Kommissionens websted med henblik på at høre de andre berørte parter og undersøge, om tilsagnene er tilstrækkelige til at bringe overtrædelsen til ophør og kompensere forbrugerne.

3. De berørte kompetente myndigheder kan udpege én kompetent myndighed til at træffe håndhævelsesforanstaltninger på vegne af de andre myndigheder med henblik på at bringe den udbredte overtrædelse til ophør eller forbyde den, sikre compensation til forbrugerne eller

pålægge sanktioner. Ved udpegelsen af en kompetent myndighed til at træffe håndhævelsesforanstaltninger tager de kompetente myndigheder hensyn til, hvor den pågældende erhvervsdrivende befinder sig. Når den kompetente myndighed er blevet udpeget til at træffe håndhævelsesforanstaltninger af de andre berørte kompetente myndigheder, bliver den kompetent til at handle på vegne af forbrugerne i hver medlemsstat, som om de var dens egne forbrugere.

4. De kompetente myndigheder kan beslutte at træffe håndhævelsesforanstaltninger samtidigt i alle eller nogle medlemsstater, der er berørt af den udbredte overtrædelse. I så fald sikrer de kompetente myndigheder, at disse håndhævelsesforanstaltninger iværksættes samtidigt i alle berørte medlemsstater.

5. Det er kun muligt at pålægge et udpeget organ at træffe håndhævelsesforanstaltninger i henhold til stk. 1 og 4, hvis de berørte kompetente myndigheder giver deres samtykke hertil, og når dette ikke fører til udbredelse af oplysninger, som er underlagt reglerne om tavshedspligt i artikel 41.

Artikel 19

Afslutning af de koordinerede foranstaltninger

Den koordinerende myndighed underretter straks Kommissionen og de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, når den udbredte overtrædelse er ophørt eller blevet forbudt.

Artikel 20

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter indeholdende detaljer vedrørende procedurerne for fælles foranstaltninger mod udbredte overtrædelser, navnlig standardformularerne for meddelelser og andre kontakter mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

AFDELING II

UDBREDTE OVERTRÆDELSE MED EU-DIMENSION

Artikel 21

Fælles foranstaltninger mod udbredte overtrædelser med EU-dimension

1. Hvis der er begrundet mistanke om, at en udbredt overtrædelse har skadet, skader eller sandsynligvis vil skade forbrugerne i mindste tre fjerdedele af medlemsstaterne, der tilsammen tegner sig for mindste tre fjerdedele af EU's befolkning ("udbredt overtrædelse med EU-dimension"), iværksætter Kommissionen en fælles foranstaltning. Med henblik herpå kan Kommissionen anmode om de nødvendige oplysninger eller dokumenter fra de kompetente myndigheder.

2. Beslutningen om at iværksætte den fælles foranstaltning meddeles de centrale forbindelseskontorer i de medlemsstater, der er berørt af den fælles foranstaltning.

3. En kompetent myndighed kan afslå at deltage i den fælles foranstaltning af en af følgende grunde:

- a) Der er allerede anlagt retssag vedrørende den samme overtrædelse mod den samme erhvervsdrivende i denne medlemsstat.
- b) Der er allerede afsagt en endelig dom eller truffet en endelig administrativ afgørelse vedrørende den samme overtrædelse over for den samme erhvervsdrivende i denne medlemsstat.

4. Efter meddelelsen af beslutningen om at iværksætte den fælles foranstaltning, der er omhandlet i stk. 2, underretter en kompetent myndighed, når den beslutter ikke at deltage i den fælles foranstaltning, omgående Kommissionen og de andre berørte kompetente myndigheder om sin beslutning, angiver grundene hertil i henhold til stk. 3 og fremlægger den nødvendige dokumentation.

5. Kommissionen koordinerer den fælles foranstaltning.

Artikel 22

Undersøgelserforanstaltninger

1. De berørte kompetente myndigheder, der koordineres af Kommissionen, gennemfører samtidige undersøgelser for at fastslå, om der finder en udbredt overtrædelse med EU-dimension sted.

2. De berørte kompetente myndigheder kan anvende mekanismen for gensidig bistand, jf. kapitel III, navnlig med henblik på at indsamle bevismateriale og oplysninger fra andre medlemsstater end de berørte medlemsstater, der er berørt af den fælles foranstaltning, eller sikre, at den berørte erhvervsdrivende ikke omgår håndhævelsesforanstaltningerne.

Artikel 23

Fælles holdning

1. Resultatet af undersøgelsen og vurderingen af den udbredte overtrædelse med EU-dimension fremlægges i en fælles holdning, som de berørte kompetente myndigheder når til enighed om.

2. Hvis det er usandsynligt, at overtrædelsen vil ophøre som følge af tilsagnet fra den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, kan de kompetente myndigheder træffe håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 25 uden at fastlægge en fælles holdning og uden at opfordre den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at give tilsagn.

3. Når det er relevant, kan de kompetente myndigheder beslutte at offentliggøre den fælles holdning eller dele heraf på deres og på Kommissions websted eller i givet fald høre de andre berørte parter, jf. dog i reglerne om tavshedspligt i artikel 41.

Artikel 24

Tilsagn

1. De berørte kompetente myndigheder, der koordineres af Kommissionen, kan opfordre den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse med EU-dimension, til at give tilsagn om at ophøre med overtrædelsen og kompensere de forbrugere, der har lidt skade som følge af overtrædelsen. Den erhvervsdrivende kan på eget initiativ give tilsagn om at ophøre med overtrædelsen og kompensere forbrugere.

2. Hvis den erhvervsdrivende giver tilsagn, kan de berørte kompetente myndigheder, hvor det er relevant, offentliggøre tilsagnene på deres og på Kommissionens websted med henblik på at høre de andre berørte parter og undersøge, om disse tilsagn er tilstrækkelige til at bringe overtrædelsen til ophør og kompensere forbrugerne.

3. De berørte kompetente myndigheder vurderer tilsagnene og meddeler den erhvervsdrivende resultatet af vurderingen i en fælles holdning. Hvis tilsagnene er tilstrækkelige til at bringe overtrædelsen til ophør og til at kompensere forbrugerne, accepterer de kompetente myndigheder dem og fastsætter en frist for opfyldelsen af tilsagnene.

4. De berørte kompetente myndigheder overvåger opfyldelsen af tilsagnene. De sikrer navnlig, at den pågældende erhvervsdrivende regelmæssigt aflægger rapport til Kommissionen om, hvilke fremskridt der gøres med opfyldelsen af tilsagnene. De kompetente myndigheder kan, hvor det er relevant, høre forbrugerorganisationer, andre berørte parter og eksperter for at kontrollere, om de skridt, den erhvervsdrivende har taget, er i overensstemmelse med tilsagnene.

Artikel 25

Håndhævelsesforanstaltninger

1. De berørte kompetente myndigheder aftaler, hvilken kompetent myndighed eller, om nødvendigt, hvilke kompetente myndigheder der skal træffe håndhævelsesforanstaltninger over for en erhvervsdrivende på vegne af andre kompetente myndigheder i en af følgende situationer:

- a) Det er usandsynligt, at overtrædelsen vil ophøre som følge af tilsagnene fra den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen.
- b) Den erhvervsdrivende giver ikke tilsagn.
- c) Den erhvervsdrivende giver tilsagn, der er tilstrækkelige til at bringe overtrædelsen til ophør og kompensere forbrugerne.
- d) Den erhvervsdrivende opfylder ikke tilsagnene inden den i stk. 3. fastsatte frist.

2. Når en kompetent myndighed er udpeget til at træffe håndhævelsesforanstaltninger af de andre berørte kompetente myndigheder, er den kompetent til at handle på vegne af forbrugerne i hver medlemsstat, som om de var dens egne forbrugere. Ved udpegelsen af en kompetent myndighed til at træffe håndhævelsesforanstaltninger tager de kompetente myndigheder hensyn til, hvor den pågældende erhvervsdrivende befinder sig.

3. Hvis de kompetente myndigheder ikke benytter fremgangsmåden i stk. 2, træffer de håndhævelsesforanstaltninger samtidigt i flere eller alle medlemsstater, der er berørt af den udbredte overtrædelse med EU-dimension. De kompetente myndigheder sikrer, at disse håndhævelsesforanstaltninger iværksættes samtidigt i alle berørte medlemsstater.

4. Det er kun muligt at pålægge et udpeget organ at træffe håndhævelsesforanstaltninger i henhold til stk. 1-3, hvis de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af sådanne foranstaltninger, giver deres samtykke hertil, og når dette ikke fører til udbredelse af oplysninger, som er underlagt reglerne om tavshedspligt i artikel 41.

Artikel 26

Afslutning af fælles foranstaltninger mod udbredte overtrædelser med EU-dimension

1. Kommissionen beslutter at afslutte den fælles foranstaltning, når en af følgende situationer foreligger:

- a) Betingelserne for den fælles foranstaltning som omhandlet i artikel 21, stk. 1, er ikke opfyldt.
 - b) De berørte kompetente myndigheder konkluderer, at der ikke har fundet nogen udbredt overtrædelse med EU-dimension sted.
 - c) De berørte kompetente myndigheder konkluderer, at overtrædelsen er ophørt og, hvor det er relevant, at forbrugerne er blevet kompenseret som følge af opfyldelsen af den erhvervsdrivendes tilsagn.
 - d) De berørte kompetente myndigheder konkluderer, at overtrædelsen er ophørt eller er blevet forbudt og, hvor det er relevant, at forbrugerne er blevet kompenseret som følge af håndhævelsesforanstaltningerne, jf. artikel 25.
2. Kommissionen underretter det centrale forbindelseskantor i de berørte medlemsstater om beslutningen om at afslutte den fælles foranstaltning.

Artikel 27

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter indeholdende detaljer vedrørende procedurerne for fælles foranstaltninger mod udbredte overtrædelser med EU-dimension, navnlig standardformularerne for meddelelser og andre kontakter mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

AFDELING III

GENERELLE BESTEMMELSER OM KOORDINEREDE FORANSTALTNINGER OG FÆLLES FORANSTALTNINGER SOM OMHANDLET I DETTE KAPITEL

Artikel 28

Procedure for afgørelser mellem medlemsstater

I sager, der er omhandlet i dette kapitel, handler de berørte kompetente myndigheder ved konsensus.

Artikel 29

Koordinatorens rolle

1. Koordinatoren, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 16, 21 eller 32, skal navnlig:
 - a) sikre, at alle berørte kompetente myndigheder og Kommissionen orienteres behørigt og rettidigt om de fremskridt, der gøres med håndhævelsesforanstaltningen, de forventede næste skridt og de foranstaltninger, der skal vedtages
 - b) koordinere undersøgelserne, inspektionerne og vedtagelsen af foreløbige foranstaltninger, der besluttet af de berørte kompetente myndigheder i overensstemmelse med afdeling I og II, overvåge undersøgelser, inspektioner og foreløbige foranstaltninger samt andre foranstaltninger, jf. artikel 8

- c) koordinere forberedelsen og udveksling af alle nødvendige dokumenter mellem de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen
- d) holde kontakt med de erhvervsdrivende og andre parter, der er berørt af overvågnings-, undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, medmindre andet er aftalt mellem de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen
- e) koordinere de berørte kompetente myndigheders vurdering, høringer og overvågning samt andre skridt, der er nødvendige for at opfylde tilsagnene fra de pågældende erhvervsdrivende
- f) koordinere andre håndhævelsesforanstaltninger, der er vedtaget af de berørte kompetente myndigheder, herunder indbringelse af sagen for domstolene med henblik på at opnå de nødvendige kendelser og afgørelser, pålæggelse af sanktioner og vedtagelse af foranstaltninger, som sikrer compensation til forbrugerne
- g) koordinere anmodninger om gensidig bistand fra de berørte kompetente myndigheder som omhandlet i kapitel III.

2. Koordinatoren er ikke ansvarlig for handlinger eller undladelser begået af de berørte kompetente myndigheder, når de anvender de beføjelser, der fastsat i artikel 8.

Artikel 30

Pligt til samarbejde og sprogordninger

1. De kompetente myndigheder koordinerer deres markedsovervågningsaktiviteter og deres undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger med henblik at tackle udbredte overtrædelser som omhandlet i afdeling I og II. De udveksler omgående alle nødvendige oplysninger og yder hinanden og Kommissionen al anden nødvendig bistand.
2. De kompetente myndigheder stiller tilstrækkelige ressourcer til rådighed for gennemførelsen af koordinerede undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger. De kompetente myndigheder kan opfordre Kommissionens tjenestemænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, til at deltage i koordinerede undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger samt andre foranstaltninger, der er omhandlet i dette kapitel.
3. De sprog, der skal anvendes af de kompetente myndigheder og Kommissionen i underretninger og alle meddelelser vedrørende koordinerede foranstaltninger, fælles foranstaltninger og samordnede undersøgelser af forbrugermarkeder som omhandlet i dette kapitel, aftales mellem de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen.
4. Hvis der ikke kan opnås enighed, sendes underretninger og andre meddelelser på det officielle sprog i den medlemsstat, der har udsendt underretningen eller meddelelsen. I så fald sørger hver kompetent myndighed for de nødvendige oversættelser af underretninger, meddelelser og andre dokumenter, den modtager fra andre kompetente myndigheder.
5. Hvis de koordinerede eller fælles foranstaltninger som omhandlet i afdeling I og II vedrører udbredte overtrædelser af følgende EU-lovgivning, opfordrer koordinatoren Den Europæiske Banktilsynsmyndighed til at påtage sig en observatørrolle:
 - a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse
 - b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner.

Artikel 31

Fælles holdning og høring af erhvervsdrivende

1. Den fælles holdning, der er omhandlet i artikel 17 og 23, meddeles den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen. Den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, skal have mulighed for at blive hørt om spørgsmål, der indgår i den fælles holdning.
2. Den erhvervsdrivende har ret til at kommunikere på det officielle sprog i den medlemsstat, hvor han er etableret eller har bopæl. Den erhvervsdrivende kan give afkald på denne ret og anmode om at anvende et andet officielt EU-sprog til at kommunikere med de kompetente myndigheder på.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter indeholdende detaljer vedrørende gennemførelsen af de erhvervsdrivendes ret til et forsvar i forbindelse med koordinerede og fælles foranstaltninger. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 32

Samordnede undersøgelser af forbrugermarkederne

1. Hvis markedstendenser, forbrugerklager eller andre forhold tyder på, at der kan have fundet, finder eller kan finde udbredte overtrædelser sted, kan de berørte kompetente myndigheder beslutte at gennemføre en samordnet undersøgelse af forbrugermarkederne ("kontrolaktion"). En sådan samordnet undersøgelse kan eventuelt koordineres af Kommissionen.
2. Ved gennemførelsen af samordnede undersøgelser gør de berørte kompetente myndigheder effektiv brug af beføjelserne i artikel 8 og andre beføjelser, der er tillagt dem ved national lovgivning.
3. De kompetente myndigheder kan opfordre Kommissionens tjenestemænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, til at deltage i kontrolaktioner.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter indeholdende detaljer vedrørende procedurerne for kontrolaktioner. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

KAPITEL V

6. MEKANISME FOR OVERVÅGNING AF FORBRUGERBESKYTTELSESAMARBEJDE

Artikel 33

Overvågningsmekanisme

1. Kommissionen opretholder en overvågningsmekanisme til udveksling af oplysninger om overtrædelser eller formodede overtrædelser.
2. Overvågningsmekanismen består af varslingsmekanismen i henhold til artikel 34 og udvekslingen af andre oplysninger, der er relevante for opdagelse af overtrædelser eller formodede overtrædelser, i henhold til i artikel 36.
3. Overvågningsmekanismen gennemføres via den database, der er omhandlet i artikel 43.

Artikel 34

Varslingsmekanisme

1. En kompetent myndighed underretter omgående Kommissionen og andre kompetente myndigheder, hvis der er begrundet mistanke om, at der finder en overtrædelse sted på dens område, som kan berøre forbrugernes interesser i andre medlemsstater ("varsling"), ved hjælp af standardformularen via den i artikel 43 omhandlede database.
2. Kommissionen underretter omgående de berørte kompetente myndigheder om enhver begrundet mistanke om, at der har fundet en overtrædelse sted på EU's område ("varsling"), ved hjælp af den i artikel 43 omhandlede database.
3. I en varsling giver den kompetente myndighed eller Kommissionen navnlig følgende oplysninger om den formodede overtrædelse, hvis de foreligger:
 - a) en beskrivelse af den handling eller undladelse, der udgør overtrædelser
 - b) den vare eller tjenesteydelse, der er berørt af overtrædelser
 - c) de medlemsstater, der er eller kan være berørt af overtrædelser
 - d) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for eller mistænkes for at være ansvarlig for overtrædelser
 - e) retsgrundlaget for eventuelle foranstaltninger med henvisning til national lovgivning og tilsvarende bestemmelser i EU-retsakterne i bilaget til forordningen
 - f) arten af retssager, håndhævelsesforanstaltninger eller andre foranstaltninger i forbindelse med overtrædelser og datoerne for dem og deres varighed
 - g) status vedrørende retssager, håndhævelsesforanstaltninger eller andre foranstaltninger i forbindelse med overtrædelser
 - h) den kompetente myndighed, der gennemfører retssager og andre foranstaltninger
 - i) om varslingen er "til orientering", eller om "der skal reageres på" den.
4. I en varsling, som "der skal reageres på", kan den kompetente myndighed eller Kommissionen bede henholdsvis Kommissionen eller andre kompetente myndigheder om at undersøge, om der kan finde tilsvarende formodede overtrædelser sted på andre medlemsstaters område, eller om der allerede er truffet håndhævelsesforanstaltninger over for sådanne overtrædelser i andre medlemsstater.
5. For at gribe effektivt ind over for formodede overtrædelser træffer de kompetente myndigheder afhængigt af deres reaktion på varslingen de nødvendige foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel III og IV.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter indeholdende detaljer om, hvordan varslingsmekanismen fungerer, herunder navnlig standardformularerne til varslinger. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 35

Andre enheders deltagelse i varslingsordningen

1. De udpegede organer og de europæiske forbrugercentre deltager i varslingsmekanismen som omhandlet i artikel 34. Medlemsstaterne udpeger forbrugerorganisationer og -sammenslutninger og andre enheder såsom erhvervssammenslutninger med relevant

ekspertise og en legitim interesse i forbrugerbeskyttelse til at deltage i varslingsmekanismen. Medlemsstaterne underretter omgående Kommissionen om disse enheder.

2. Kommissionen kan udpege andre enheder, der repræsenterer forbruger- og erhvervsinteresser på EU-plan, til at deltage i varslingsmekanismen.

3. De enheder, der er omhandlet i stk. 1 og 2, har ret til at underrette de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater og Kommissionen om formodede overtrædelser og give de oplysninger, der er omhandlet i artikel 34, stk. 3, ved hjælp af standardformularen for eksterne underretninger, der findes i den i artikel 43 omhandlede database ("ekstern varsling").

4. De eksterne varslinger er kun "til orientering". De kompetente myndigheder er ikke forpligtet til at indlede en procedure eller træffe nogen foranstaltning som reaktion på varslinger og oplysninger fra disse enheder. Enheder, der udsender eksterne varslinger, sikrer, at de meddelte oplysninger er korrekte, opdaterede og nøjagtige og berigtiger omgående de udsendte oplysninger eller trækker dem tilbage, afhængigt af situationen. Med henblik herpå har de adgang til de oplysninger, som de har meddelt, jf. dog de begrænsninger, der er omhandlet i artikel 41 og 43.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter indeholdende detaljer vedrørende andre enheders udpegelse og deltagelse i varslingsmekanismen. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 36

Udveksling af andre oplysninger, som er relevante for opdagelsen af overtrædelser

1. Via den database, der er omhandlet i artikel 43, underretter de kompetente myndigheder omgående Kommissionen og andre kompetente myndigheder om enhver foranstaltning, som de har truffet for at imødegå en overtrædelse af lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser på deres område, hvis de har mistanke om, at overtrædelser kan berøre forbrugernes interesser i andre medlemsstater, navnlig:

- a) enhver meddelelse, kendelse, afgørelse eller tilsvarende foranstaltning fra en kompetent myndighed eller en anden myndighed vedrørende indledning af nationale retssager om en overtrædelse eller formodet overtrædelse
- b) enhver afgørelse fra en domstol eller anden retlig myndighed, retskendelse, forbud eller anden tilsvarende foranstaltning, der vedrører en overtrædelse eller formodet overtrædelse
- c) enhver anden oplysning, afgørelse, kendelse eller handling fra andre nationale myndigheder eller udpegede organer, som kan vedrøre en overtrædelse eller formodet overtrædelse.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter indeholdende detaljer vedrørende udvekslingen af andre oplysninger, der er relevante for opdagelsen af overtrædelser som omhandlet i denne forordning. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

KAPITEL VI

ANDRE AKTIVITETER PÅ EU-PLAN

Artikel 37

Koordinering af andre aktiviteter, der bidrager til overvågning og håndhævelse

1. Medlemsstaterne orienterer hinanden og Kommissionen om deres aktiviteter på følgende områder:

- a) uddannelse af embedsmænd, som beskæftiger sig med håndhævelse af forbrugerbeskyttelse, herunder sprogundervisning og afholdelse af uddannelsesseminarer
- b) indsamling og klassificering af samt udveksling af data om forbrugerklager
- c) udvikling af sektorspecifikke netværk af kompetente embedsmænd
- d) udvikling af informations- og kommunikationsredskaber
- e) udvikling af standarder, metoder og retningslinjer for embedsmænd, der beskæftiger sig med håndhævelse af forbrugerbeskyttelse
- f) udveksling af embedsmænd, herunder muligheden for at udføre aktiviteter som omhandlet i kapitel III og IV.

2. Medlemsstaterne koordinerer og tilrettelægger i fællesskab de i stk. 1 omhandlede aktiviteter.

3. Kommissionen og medlemsstaterne udveksler regelmæssigt oplysninger og data om forbrugerklager. Med henblik herpå udvikler og opretholder Kommissionen en harmoniseret metode til klassificering af og rapportering om forbrugerklager i samarbejde med medlemsstaterne.

4. Kommissionen kan vedtage de nødvendige gennemførelsesretsakter til udvikling af rammen for samarbejdet som omhandlet i stk. 1 og 2. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 38

Udveksling af embedsmænd mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder kan deltage i ordninger for udveksling af kompetente embedsmænd fra andre medlemsstater for at forbedre samarbejdet. De kompetente myndigheder træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sætte kompetente embedsmænd fra andre medlemsstater i stand til at spille en effektiv rolle i den kompetente myndigheds aktiviteter. Med henblik herpå får disse embedsmænd beføjelse til at varetage de opgaver, som den kompetente værtsmyndighed overdrager dem, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love.

2. Under udvekslingsopholdet har den kompetente embedsmand samme civil- og strafferetlige ansvar som den kompetente værtsmyndigheds embedsmænd. De kompetente embedsmænd fra andre medlemsstater skal overholde faglige standarder og er omfattet af den kompetente værtsmyndigheds relevante interne adfærdsregler. Disse regler sikrer navnlig beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, god forvaltningsskik og overholdelse af reglerne om fortrolige oplysninger og tavshedspligt, jf. artikel 41.

Artikel 39

Udveksling af forbrugerpolitiske oplysninger

1. Medlemsstaterne orienterer hinanden og Kommissionen om deres aktiviteter vedrørende beskyttelse af forbrugernes interesser såsom:

- a) forbrugeroplysning og -rådgivning
- b) støtte til forbrugerrepræsentanternes arbejde
- c) støtte til arbejdet i organer med ansvar for udenretslig bilæggelse af forbrugertvister
- d) støtte til forbrugernes adgang til domstolsprøvelse
- e) indsamling af statistiske oplysninger, resultater af forskning eller anden information om forbrugernes adfærd og holdninger.

2. Medlemsstaterne kan i samarbejde med Kommissionen udføre fælles aktiviteter på de områder, der er omhandlet i stk. 1. Medlemsstaterne udarbejder i samarbejde med Kommissionen en fælles ramme for de i stk. 1, litra e), omhandlede aktiviteter.

3. Kommissionen kan vedtage de nødvendige gennemførelsesretsakter til udvikling af rammen for udveksling af oplysninger, jf. stk. 1. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 40

Internationalt samarbejde

1. EU samarbejder med tredjelande og med kompetente internationale organisationer på de områder, der er omfattet af denne forordning, for at beskytte forbrugernes interesser. Samarbejdsforanstaltningerne, herunder indførelse af ordninger for gensidig bistand, udveksling af fortrolige oplysninger og programmer for udveksling af personale, kan gøres til genstand for aftaler mellem EU og de berørte tredjelande.

2. Aftaler, som er indgået mellem EU og tredjelande vedrørende samarbejde og gensidig bistand med henblik på at beskytte og fremme forbrugernes interesser, er omfattet af beskyttelsen af fortrolige oplysninger og personoplysninger svarende til reglerne i artikel 41.

3. Kompetente myndigheder, som modtager oplysninger fra en myndighed i et tredjeland, videregiver disse oplysninger til de relevante kompetente myndigheder i andre medlemsstater, i det omfang dette er tilladt i henhold til bilaterale bistandsaftaler med tredjelandet og er i overensstemmelse med EU-retten's bestemmelser om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

4. Oplysninger, som videregives i henhold til denne forordning, kan også videregives til en myndighed i et tredjeland af en kompetent myndighed i henhold til en bilateral bistandsaftale med tredjelandet, såfremt der er indhentet samtykke fra den kompetente myndighed, som oprindeligt videregav oplysningerne, og videregivelsen er i overensstemmelse med EU-retten's bestemmelser om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

KAPITEL VII

TAVSHEDSPLIGT OG ANDRE ORDNINGER

Artikel 41

Anvendelse af oplysninger og tavshedspligt

1. Oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 8, og som videregives til de kompetente myndigheder og Kommissionen, må anvendes kun til at sikre overholdelsen af de love, der beskytter forbrugernes interesser.
2. Enhver oplysning, der videregives til personer, som arbejder for kompetente myndigheder, domstole, andre offentlige myndigheder og Kommissionen, herunder oplysninger, der indberettes til Kommissionen og lagres i den database, der er omhandlet i artikel 43, er fortrolig og omfattet af tavshedspligt, hvis dens udbredelse ville være til skade for:
 - a) beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger
 - b) en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder
 - c) retssager og juridisk rådgivning eller formålet med inspektioner og undersøgelser.
3. Uanset stk. 2 kan de kompetente myndigheder anvende og offentliggøre de nødvendige oplysninger med henblik på:
 - a) at bevise overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser
 - b) at bringe overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem.

Artikel 42

Anvendelse af bevismateriale og undersøgelsesresultater

1. De kompetente myndigheder kan anvende alle oplysninger, dokumenter, resultater, erklæringer, bekræftede genparter eller efterretninger, der er videregivet som bevismateriale, uanset deres format og det medium, de er lagret på.
2. Bevismateriale, dokumenter, oplysninger, redegørelser og undersøgelsesresultater, der er tilvejebragt af en kompetent myndighed i én medlemsstat i overensstemmelse med artikel 8, kan anvendes i forbindelse med retssager, der er anlagt i henhold til denne forordning af kompetente myndigheder i andre medlemsstater, uden yderligere formelle krav.

Artikel 43

Database og ordning for udveksling af oplysninger om overtrædelser

1. Kommissionen opretter og vedligeholder den nødvendige elektroniske database, hvor den lagrer og behandler de modtagne oplysninger til støtte for anmodninger om gensidig bistand som omhandlet i kapitel III, foranstaltninger som omhandlet i kapitel IV og overvågningsmekanismen som omhandlet i kapitel V. De kompetente myndigheder og Kommissionen har mulighed for at konsultere databasen.

2. Oplysninger fra andre myndigheder, enheder og udpegede organer lagres og behandles i den elektroniske database, men disse myndigheder, enheder og udpegede organer har ikke adgang til denne database.

3. De lagrede data vedrørende en overtrædelse slettes fem år efter, at overtrædelsen ophørte. Femårsperioden regnes fra den dato, hvor:

- a) en bistandssøgt myndighed i henhold til artikel 12, stk. 3, underretter Kommissionen om, at en overtrædelse inden for EU er ophørt
- b) den koordinerende myndighed i henhold til artikel 19 underretter Kommissionen om, at den udbredte overtrædelse er ophørt eller er blevet forbudt
- c) Kommissionen i henhold til artikel 26 beslutter, at den fælles foranstaltning vedrørende en udbredt overtrædelse med EU-dimension er afsluttet, men at de erhvervsdrivendes tilsagn skal lagres i ti år for at sikre overholdelse af den lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser
- d) oplysningerne blev indlæst i databasen i alle andre tilfælde.

4. Kommissionen vedtager de nødvendige gennemførelsesretsakter til implementering af databasen. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 44

Afkald på godtgørelse af udgifter

Medlemsstaterne giver afkald på alle krav om godtgørelse af udgifter i forbindelse med denne forordnings anvendelse. Den bistandssøgende myndigheds medlemsstat hæfter dog fortsat over for den bistandssøgte myndigheds medlemsstat for omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som er blevet afvist og erklæret ubegrundede af en domstol, for så vidt angår substansen i den pågældende overtrædelse.

Artikel 45

Nationale håndhævelsesplaner og prioritering

1. Hvert andet år fra den xx/xx/20xx [datoen for denne forordnings ikrafttræden] fremsender hver medlemsstat toårige håndhævelsesplaner til Kommissionen ved hjælp af en særlig onlinebaseret standardformular, som Kommissionen stiller til rådighed. Håndhævelsesplanerne skal navnlig omfatte:

- a) oplysninger om markedstendenser, der kan påvirke forbrugernes interesser i deres medlemsstater, og som således fremhæver problemer, der kan tænkes at eksistere i andre medlemsstater
- b) eventuelt et resumé af gennemførelsen af den foregående toårige håndhævelsesplan, herunder en oversigt over foranstaltninger, som er gennemført inden for rammerne af denne forordning, forbrugerklager og andre modtagne klager, overvågnings- og håndhævelsesaktiviteter og vigtige retssager, domme og andre kendelser eller foranstaltninger, og grundene til, at den foregående toårige plan eventuelt ikke er blevet gennemført fuldt ud
- c) oplysninger om de kompetente myndigheders organisation, beføjelser og ansvar samt eventuelle ændringer eller planlagte ændringer heraf

- d) de prioriterede områder for håndhævelsen af den lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser, i de næste to år i medlemsstaten
- e) de foreslåede prioriterede områder for håndhævelse af den lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser i hele EU
- f) en oversigt over de ressourcer, der er til rådighed og afsat til håndhævelse af den lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser i medlemsstaten i de to år
- g) en oversigt over ressourcer, der er afsat til gennemførelsen af denne forordning for de næste to år.

2. Hvis der sker væsentlige ændringer i forholdene eller markedsvilkårene i de to år, der følger efter fremlæggelsen af den sidste håndhævelsesplan, kan medlemsstaterne fremlægge en revideret håndhævelsesplan.

Artikel 46

Overvågning og gennemførelse af nationale håndhævelsesplaner

1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af de nationale håndhævelsesplaner. Kommissionen kan rådgive om gennemførelsen af nationale håndhævelsesplaner, fastsætte benchmarks for de ressourcer, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, og fremme bedste praksis.
2. Kommissionen vedtager de nødvendige gennemførelsesretsakter for udviklingen af onlinebaserede standardformularer og detaljer vedrørende de nationale håndhævelsesplaner, der er omhandlet i artikel 45. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 47

Principper for pålæggelse af sanktioner for overtrædelser inden for EU og udbredte sanktioner

1. Når de kompetente myndigheder pålægger sanktioner i forbindelse med overtrædelser inden for EU og udbredte sanktioner, tager de bl.a. hensyn til følgende:
 - a) overtrædelsens territoriale omfang
 - b) den samlede skade eller sandsynlige skade for forbrugerne i andre medlemsstater
 - c) gentagelsen af overtrædelser i den samme medlemsstat eller EU.
2. Kommissionen kan udstede anbefalinger vedrørende sanktioner for overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser og deres koordinering i henhold til kapitel IV.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 48

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 49

Meddelelser

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til nationale retsfor skrifter, som de vedtager, og til aftaler vedrørende andet end enkelttilfælde, som de indgår om forhold omfattet af denne forordning.

Artikel 50

Evaluering

Kommissionen forelægger senest den [xx/xx/20xx, dog inden syv år fra forordningens ikrafttræden] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

Rapporten skal indeholde en evaluering af anvendelsen af forordningen, herunder en vurdering af effektiviteten af den lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser i henhold til denne forordning, og bl.a. en undersøgelse af, hvordan de erhvervsdrivendes overholdelse af den lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser, har udviklet sig på de vigtigste forbrugermarkeder, der er berørt af grænseoverskridende handel.

Artikel 51

Ændring af bilaget til forordning (EU) nr. 2006/2004

I bilaget til forordning (EU) nr. 2006/2004 tilføjes følgende punkter:

"18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, artikel 20 (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

20) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1).

22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet, artikel 22, 23 og 24 (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3).

23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, artikel 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, kapitel 10 og bilag I og II (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, artikel 4-18 og artikel 20, stk. 2 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214)."

Artikel 52

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2006/2004 ophæves fra og med [nærværende forordnings anvendelsesdato].

Artikel 53

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning anvendes fra [et år efter datoen for dens ikrafttræden].

Artikel 51 finder dog anvendelse fra [denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

6. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

6.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om erstatning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse ("forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde")

6.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen⁷²

Afsnit 33 – Retlige anliggender og Forbrugere – Kapitel 33 04: Forbrugerprogrammet

6.3. Forslagets/initiativets art

☐ Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁷³

☒ Forslaget/initiativet vedrører **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet vedrører **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

6.4. Mål

6.4.1. Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører

Strategi for det digitale indre marked:

6.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr.

At udvikle mere moderne og effektive mekanismer for håndhævelsessamarbejdet på forbrugerbeskyttelsesområdet og bidrage til gennemførelsen af det digitale indre marked.

⁷²

ABM: aktivitetsbaseret ledelse – ABB: aktivitetsbaseret budgetlægning.

⁷³

Jf. artikel 54, stk. 2, litra a) eller b), i finansforordningen.

6.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen

For forbrugerne: Med styrkede værktøjer og procedurer vil den nye CPC-forordning mere effektivt tackle kollektive skader for forbrugerne som følge af udbredte overtrædelser, som finder sted i hele EU.

For de erhvervsdrivende: Forslaget pålægger ikke erhvervslivet yderligere juridiske forpligtelser. Forbedringen af de lovgivningsmæssige rammer for detailmarkederne vil give virksomhederne, herunder SMV'erne, mulighed for at undgå omkostninger til juridisk bistand ved markedsføring på tværs af grænserne. Desuden vil virksomhederne være forsikret om, at EU-forbrugerlovgivningen håndhæves ensartet i andre lande, hvor de ønsker at operere. En mere konsekvent håndhævelse på tværs af grænserne vil styrke konkurrenceevnen for hæderlige og lovlydige virksomheder og fremme konkurrencen og lige vilkår i det indre marked.

For kontrolmyndighederne: Forslaget vil præcisere den retlige ramme, på grundlag af hvilken myndighedernes samarbejder i en grænseoverskridende sammenhæng. Kommissionen vil fuldt ud støtte medlemsstaterne i deres håndhævelsesindsats mod overtrædelser med en betydelig EU-dimension, og unødvendige parallelle procedurer vil således kunne undgås. Muligheden for at genanvende bevismateriale vil spare myndighederne for omkostninger, dobbeltarbejde undgås, og der sikres størst mulig konsekvens i håndhævelsesforanstaltningerne. En samordnet foranstaltning ville erstatte 28 nationale foranstaltninger svarende til en nettobesparelse på ca. 44 % (i tilfælde af en vellykket koordineret foranstaltning) eller 76 % (i tilfælde af en mislykket foranstaltning).

6.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

- Andel af manglende overholdelse
- Antal anmodninger om gensidig bistand vedrørende samarbejde om forbrugerbeskyttelse, for hvilke de fastsatte bindende frister ikke var overholdt
- Antal koordinerede og fælles CPC-foranstaltninger
- Antal varslinger "til orientering" meddelt af interessenter, herunder Kommissionen
- Udarbejdelse hvert andet år af nationale håndhævelsesplaner
- Udarbejdelse af benchmark for ressourcer, som er afsat til CPC-håndhævelse

6.5. Forslagets/initiativets begrundelse

6.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Europa-Kommissionen har gjort gennemførelsen af det digitale indre marked til en af sine vigtigste prioriteter med henblik på at understøtte væksten i EU og har navnlig i strategien for det digitale indre marked⁷⁴ identificeret betydningen af bedre adgang for forbrugere og virksomheder til onlinevarer og -tjenesteydelser på tværs af grænserne i Europa. Den forpligter sig til at sikre "hurtigere og mere fleksibel og ensartet håndhævelse af forbrugerreglerne om onlinekøb" og navnlig at "afklare og

⁷⁴

Kommissionens meddelelse "En strategi for et digitalt indre marked i EU", COM(2015) 192 final: http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

ajourføre de retshåndhævende myndigheders beføjelser og forbedre koordineringen af deres markedsovervågningsaktiviteter og varslingsystemer, så de hurtigere opdager overtrædelser" takket være revisionen af CPC-forordningen.

6.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Alle foranstaltninger i dette forslag vedrører grænseoverskridende situationer eller udbredte overtrædelser, som finder sted i flere medlemsstater. De grænseoverskridende aspekter af EU's forbrugerlovgivning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaternes individuelle foranstaltninger. Medlemsstaterne kan ikke alene sikre et effektivt samarbejde og en effektiv koordinering af deres håndhævelsesaktiviteter. Derfor er Europa-Kommissionen navnlig for spørgsmål, der har paneuropæisk betydning, bedst i stand til at spille en koordinerende rolle på grund af problemets omfang samt nødvendigheden af at koordinere mange myndigheder og sikre et sammenhængende resultat for forbrugerne og de erhvervsdrivende. I den henseende ville indsatsen på EU-plan give klare fordele (sammenlignet med medlemsstaternes individuelle indsats) i form af forbedret effektivitet for alle berørte aktører.

6.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

I 2012 bestilte Kommissionen en evaluering af CPC-forordningen⁷⁵, hvori det blev konkluderet, at CPC-forordningen havde været til gavn for de kompetente myndigheder, forbrugerne og de erhvervsdrivende, og hvori det blev bekræftet, at dens mål var hensigtsmæssige og relevante. Det blev også pointeret, at disse mål ikke var blevet nået helt, og at mulighederne i forordningen ikke var blevet udnyttet fuldt ud. I evalueringsrapporten identificeres begrænsninger i den nuværende retlige ramme for CPC i form af praktiske og retlige begrænsninger for et effektivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, der undergraver forordningens effektivitet (f.eks. utilstrækkelige minimumsbeføjelser til håndhævelsesmyndighederne, utilstrækkelig udveksling af markedsoplysninger, begrænsede mekanismer for adgang til udbredte overtrædelser).

6.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Forslaget er et af initiativerne i Europa-Kommissionens strategi for et digitalt indre marked. Forslaget er helt på linje og i overensstemmelse med de eksisterende EU-politikker, herunder i transportsektoren. Det supplerer de samarbejdsordninger (udveksling af oplysninger mellem myndighederne), der er til rådighed i de sektorspecifikke instrumenter, jf. bilaget til CPC-forordningen.

⁷⁵

"External Evaluation of the Consumer Protection Regulation", endelig rapport udarbejdet af Consumer Policy Evaluation Consortium, 17. december 2012:
http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

6.6. Varighed og finansielle virkninger

☐ Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

– ☐ Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

X Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ,

– derefter gennemførelse i fuldt omfang

6.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁷⁶

X **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– X i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– X i gennemførelsesorganer

X **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.

– Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Gennemførelsen af den foreslåede forordning skal sikres via direkte central forvaltning ved Kommissionen. Forvaltningen af den foreslåede forordning kan suppleres af foranstaltninger med deltagelse af Forvaltningsorganet for Sundhed og Forbrugere (CHAFEA), som i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002⁷⁷ kan administrere opgaver i forbindelse med fællesskabsprogrammer. Kommissionen har overladt

⁷⁶ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:

⁷⁷ <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>
EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

gennemførelsesopgaverne i forbindelse med forvaltningen af forbrugerprogrammet for 2014-2020⁷⁸, der er retsgrundlaget for udbud og tilskud inden for håndhævelsessamarbejdet, til CHAFEA.

⁷⁸

EUT L 84 af 20.3.2014, s. 42.

7. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

7.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

CPC-udvalget under den nye forordning vil udgøre en regelmæssig platform for drøftelse af spørgsmål vedrørende gennemførelsen af den nye forordning.

Ifølge forslaget bør Kommissionen vurdere effektiviteten af den nye forordning og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest syv år efter dens ikrafttræden.

7.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

7.2.1. Konstaterede risici

Ingen konstaterede risici.

7.2.2. Oplysninger om det interne kontrolsystem

Ikke relevant.

7.2.3. Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko

Ikke relevant.

7.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 14 i forordning nr. 254/2014 om et flerårigt forbrugerprogram for årene 2014-2020 indeholder foranstaltninger til sikring af beskyttelsen af EU's finansielle interesser. F.eks. giver afgørelser, aftaler og kontrakter som følge af gennemførelsen af forbrugerprogrammet udtrykkeligt Kommissionen, OLAF og Revisionsretten ret til at udføre bilagskontrol, kontrol og inspektion på stedet. I evalueringsfasen for en indkaldelse af forslag/udbud kontrolleres forslagsstillerne og tilbudsgiverne endvidere i forhold til de offentliggjorte udelukkelseskriterier på grundlag af erklæringer og varslingsystemet (Early Warning system (EWS)). Alt personale, der er involveret i kontraktforvaltning, samt revisorer og kontrolansvarlige, der kontrollerer støttemodtagernes erklæringer på stedet, vil desuden løbende blive efteruddannet i spørgsmål vedrørende svig og uregelmæssigheder.

8. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

8.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer KAPITEL 33 04 Betegnelse: Forbrugerprogrammet		fra EFTA-lande ⁸⁰	fra kandidatlande ⁸¹	fra tredjelande	i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
Nr. 3 Sikkerhed og medborgerskab	33 04 01 Forbrugerprogrammet 2014-2020	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er ansøgt om: **Der ansøges ikke om nye budgetposter**

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
			fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande	i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)

⁷⁹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁸⁰ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁸¹ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

8.2. Anslåede virkninger for udgifterne

[Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af [arket vedrørende administrative budgetoplysninger](#) (det andet dokument i bilaget til denne finansieringsoversigt) og uploades til CISNET med henblik på høring af andre tjenestegrene.]

8.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3.	Sikkerhed og EU-borgerskab
--	----	----------------------------

DG FOR RETLIGE ANLIGGENDER og FORBRUGERE			År N ⁸² 2018	År N+1 2019	År N+2 2020		Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
• Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer 33 04 01	Forpligtelser	(1)	0	0	0					0
	Betalinger	(2)	0	0	0					0
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammet ⁸³										
Budgetpostens nummer 33 01 04 03		(3)								
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1+1a +3	0	0	0					0

⁸² År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁸³ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

til GD FOR RETLIGE ANLIGGENDER og FORBRUGERE Der er ikke behov for nye bevillinger, da støtte til CPC-aktiviteter allerede er planlagt i forbrugerprogrammet 2014-2020	Betalinger	=2+2a +3	0	0	0						0
---	------------	-------------	---	---	---	--	--	--	--	--	----------

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSORMÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administration"
--	----------	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N 2018	År N+1 2019	År N+2 2020		Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
GD FOR RETLIGE ANLIGGENDER og FORBRUGERE							
• Menneskelige ressourcer		0,268	0,268	0,268			0,804
• Andre administrationsudgifter							
I ALT GD FOR RETLIGE ANLIGGENDER og FORBRUGERE Der er ikke behov for nye bevillinger, da arbejdet vil blive udført ved omlægning af eksisterende opgaver	Bevillinger	0,268	0,268	0,268			0,804

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,268	0,268	0,268				0,804
--	---	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N ⁸⁴ 2018	År N+1 2019	År N+2 2020		Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	--	-------------------------------	-------------------	-------------------	--	---	-------

⁸⁴

År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser								
	Betalinger								

8.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- X Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger.
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År N		År N+1		År N+2		År N+3		Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)						I ALT	
	RESULTATER																	
	Type ⁸⁵	Gnsntl · omkostninger	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal resulta ter i alt	Omkostr inger i alt
SPECIFIKT MÅL nr. 1 ⁸⁶																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
OMKOSTNINGER I ALT																		

⁸⁵ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁸⁶ Som beskrevet i afsnit 1.4.2. "Specifikke mål ...".

8.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

8.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ⁸⁷ 2018	År N+1 2019	År N+2 2020		Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	-------------------------------	-------------------	-------------------	--	--	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,268	0,268	0,268					0,804
Andre administrationsudgifter								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,268	0,268	0,268					0,804

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5⁸⁸ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	0,268	0,268	0,268					0,804
--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁸⁷

År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁸⁸

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

8.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i fuldtidsækvivalenter

	År N 2018	År N+1 2019	År N+2 2020		Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
33 04 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	2 FTÆ'er	2 FTÆ'er	2 FTÆ'er		Faste stillinger, men disse ressourcer vil blive taget fra den eksisterende tildeling af stillinger i DG JUST		
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: FTÆ)⁸⁹							
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)							
XX 01 04 yy⁹⁰	i hovedsædet						
	i delegationer						
XX 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

De påkrævede ressourcer er angivet uden hensyntagen til de opgaver, der vil blive gennemført af et forvaltningsorgan. Forslaget medfører ikke en stigning i de ressourcer, der allerede er involveret i forvaltningsorganet.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Administratorer: • Sikrer, overvåger og rapporterer om den korrekte gennemførelse og anvendelse af EU's politikker for håndhævelse af EU's forbrugerlovgivning. • Følger den politiske udvikling inden for håndhævelse og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. • Deltager i og repræsenterer Kommissionen på komitologimøder. • Identificerer, forbereder, deltager i og følger op på initiativer inden for rammerne af CPC-forordningen, navnlig for at sikre koordinering af de
--------------------------------------	--

⁸⁹ CA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, SNE: udstationerede nationale eksperter, INT: vikarer, JED: junioreksperter i delegationerne.

⁹⁰ Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

	ationale håndhævelsesmyndigheders håndhævelsesforanstaltninger. Assistenter: • Sikrer administrativ støtte til driften af komitologiudvalget. • Udfører forskellige opgaver i forbindelse med kontakten med interne og eksterne korrespondenter og interessenter på håndhævelsesområdet. • Sikrer administrativ støtte til driften af IT-værktøjer, der understøtter CPC-samarbejdet. • Bistår med at iværksætte, forvalte og overvåge udbudsprocedurer og gennemføre kontrakter.
Eksternt personale	

8.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- ☒ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- ☐ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- ☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

8.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

☒ Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen.								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

8.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- X Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ¹					
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	
Artikel							

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

¹ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 25 %.